

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківська державна академія культури

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

«ЕСТРАДНИЙ СПІВ»

зі спеціальності 025 Музичне мистецтво
галузі знань 02 Культура і мистецтво
кваліфікація бакалавр музичного мистецтва
перший (бакалаврський) рівень вищої освіти

ЗАТВЕРДЖЕНО ВЧЕНОЮ

РАДОЮ ХДАК

Голова Вченої ради

Ректор ХДАК

В. М. Шейко

(протокол № 13 від 27.05.2016 р.

Освітня програма вводиться в дію
з 01.09.2016 р.

Харків 2016 р.

ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ
освітньо-професійної програми «Естрадний спів»

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ	Перший (бакалаврський)
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ	02 Культура і мистецтво
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ	025 Музичне мистецтво
КВАЛІФІКАЦІЯ	бакалавр музичного мистецтва
Спеціалізація	—
Професійна кваліфікація	артист-вокаліст, керівник ансамблю, викладач фахових дисциплін

Розробники програми:

1. **Л. В. Кудрич**, заслужена артистка України, доцент, керівник проектної групи
2. **Л. О. Красовська**, заслужена артистка України, доцент
3. **С. Б. Манько**, кандидат мистецтвознавства, старший викладач

ВНЕСЕНО:

Кафедрою естрадного співу

Протокол № 12 від «19» травня 2016 р.

Завідувач кафедри Л. В. Кудрич

ПОГОДЖЕНО

Радою факультету музичного мистецтва

Протокол № 9 від «26» травня 2016 р.

Голова ради факультету ММ Т. В. Большакова

Перший проректор

 М. М. Каністратенко

ПЕРЕДМОВА

Згідно із Законом України «Про вищу освіту» (ст. 10), визначено, що стандарт вищої освіти – це сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів (ВНЗ) і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності.

Освітня діяльність у сфері вищої освіти провадиться вищими навчальними закладами (для підготовки бакалаврів) на підставі ліцензій, які видаються центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України згідно з Законом України «Про вищу освіту».

Мета програми: забезпечити умови формування і розвитку бакалаврами програмних компетентностей, що дозволять їм оволодіти основними знаннями, вміннями, навичками, необхідними для здійснення фахової діяльності у сфері музичного мистецтва та викладання спеціальних дисциплін.

Бакалавр – ступінь вищої освіти.

Перший бакалаврський рівень вищої освіти відповідає шостому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для виконання фахової діяльності, розв’язання комплексних проблем у галузі професійної та творчо-інноваційної діяльності, оволодіння музично-педагогічною методикою викладання спеціальних дисциплін.

Стандарт вищої освіти визначає такі вимоги до освітньої (освітньо-професійної) програми:

1) обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти;

2) перелік компетентностей випускника;

3) нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання;

4) форми атестації здобувачів вищої освіти;

5) вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти;

б) вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності).

ВНЗ на підставі освітньо-професійної програми (ОПП) за кожною спеціальністю розробляє навчальний план, який визначає:

– перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС;

– послідовність вивчення дисциплін;

– форми проведення навчальних занять та їх обсяг;

– графік навчального процесу;

– форми поточного і підсумкового контролю.

Для конкретизації планування навчального процесу на кожний навчальний рік складається робочий навчальний план, що затверджується керівником ВНЗ.

1. ПРОФІЛЬ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ

ЕСТРАДНИЙ СПІВ

Галузь знань 02 – Культура і мистецтво

спеціальність 025 – Музичне мистецтво

СТУПЕНЮ БАКАЛАВР

1 – Загальна інформація	
Повна назва вищого навчального закладу та структурного підрозділу	Харківська державна академія культури, факультет музичного мистецтва
Ступінь вищої освіти та назва кваліфікації мовою оригіналу	Бакалавр Бакалавр музичного мистецтва
Офіційна назва освітньої програми	Естрадний спів
Тип диплому та обсяг освітньої програми	Тип диплому – одиничний Обсяг ОПП – 240 кредитів ЄКТС Термін навчання – 4 роки Форма навчання: очна (денна), заочна
Наявність акредитації	ОПП впроваджена з 1 вересня 2016 р.
Цикл/рівень	НРК України – 7 рівень, FQ-EHEA – перший цикл, QFLLL – 6 рівень
Передумови	Умови вступу визначаються «Правилами прийому до Харківської державної академії культури». Навчатися за освітньо-професійною програмою підготовки бакалавра зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво» можуть громадяни України, зарубіжних країн на базі повної загальної середньої освіти, які мають музичні здібності; з рівнем знань в обсязі освітньої програми молодшого бакалавра (молодшого спеціаліста) зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво» (або середньої спеціалізованої музичної освіти). Для участі у вступному комплексному фаховому іспиті допускаються абітурієнти, які мають сертифікати зовнішнього незалежного оцінювання з предметів (визначаються Правилами прийому до ХДАК). Громадяни інших держав приймаються на навчання зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво»

	(згідно Правил прийому до Харківської державної академії культури) на підставі міжнародних договорів на умовах, визначених цими договорами, а також договорів, укладених навчальним закладом із зарубіжними навчальними закладами, організаціями, або індивідуальних договорів, контрактів за умови позитивного складання вступного фахового іспиту. Усі вступники користуються рівними правами незалежно від статі, расової, національної належності, соціального майнового стану, роду та характеру занять, світоглядних переконань, віросповідання, місця проживання та інших обставин. Будь-яких особливих протипоказань щодо навчання за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» з точки зору психологічних властивостей особи, вікових або інших обмежень не існує. Медичні протипоказання – у відповідності до діючого переліку абсолютних медичних протипоказань до прийому абітурієнтів у ВНЗ.
Мова(и) викладання	Державна мова
Термін дії освітньої програми	До первинної акредитації
Інтернет-адреса постійного розміщення опису освітньої програми	http://www.ic.ac.kharkov.ua/public_inf/lic_obsyag/licenseod2/025/OPP.pdf
2 – Мета освітньо-професійної програми	
Метою програми є підготовка високопрофесійних фахівців, які володіють навичками естрадного вокального виконавства, формування музично-педагогічної компетентності студентів у підготовці до самостійної професійної роботи соліста та керівника естрадно-вокального колективу.	
3 – Характеристика освітньої програми	
Предметна область (галузь знань, спеціальність, спеціалізація)	Галузь знань: 02 – Культура і мистецтво Спеціальність: 025 – Музичне мистецтво Спеціалізація: «Естрадний спів» Об'єктами вивчення є сукупність феноменів і проблем естрадно-вокального виконавського мистецтва, інтерпретація продуктів музично-естрадної творчості, вдосконалення виконавської та педагогічної майстерності в галузі музичної освіти. Теоретичний зміст предметної області охоплює: – специфіку феноменів музичного мистецтва

естради як репрезентантів загальнокультурних, національних та художньо-мистецьких цінностей, гуманістичної моралі та суспільної свідомості;

- поняття та принципи практичного вдосконалення естрадно-вокального виконавства та педагогічної діяльності.

Методи та методики:

- інтегровані методи, спрямовані на оптимізацію шляхів досягнення навчальної та творчої мети (методи та методики створення виконавської інтерпретації твору, естрадно-джазової вокальної імпровізації), здійснення спеціалізованої естрадно-музичної освіти та творчо-виконавської діяльності.

Дисципліни циклу загальної підготовки становлять 37 кредитів ЄКТС (15,4%), з них 15,5 кредитів ЄКТС – вибіркові дисципліни; циклу професійної підготовки – 203 кредита ЄКТС (84,6 %), з них 45 кредитів ЄКТС – вибіркові дисципліни; виконавська практика – 3 кредити ЄКТС.

Обов'язкові дисципліни: Історія України, Іноземна мова професійного спрямування, Українська мова (за професійним спрямуванням), Філософія, Історія української культури, Історія і теорія вокального виконавства, Музична культура позаєвропейських цивілізацій, Історія світової художньої культури, Історія української музики, Вокал, Вокальний ансамбль, Аранжування естрадної пісні, Сольфеджіо, Методика викладання спецдисциплін, Аналіз музичних творів, Фортепіано, Гармонія, Поліфонія, Сценічний практикум естрадно-пісенного виконавства, Практика.

Вибіркові дисципліни: Психологія / Соціологія, Педагогіка / Політологія, Історія світової музики / Культурологія, Історія світової та української літератури / Українська народна художня творчість, Вікова психологія та психологія музичного педагогічного впливу / Психологія сприйняття, Основи сценічного іміджу / Музична культура слов'янських країн, Стилї та напрями естрадної музики / Транскрипція естрадної музики, Сучасний естрадний танець / Історія музично-критичної думки, Мовна майстерність / Історія українського вокального виконавства, Майстерність актора / Музична культура України в міжнаціональних зв'язках, Музична

	педагогіка / Музична культура світових українських діаспор, Психологія професійної музично-виконавської діяльності / Психологія професійного спілкування, Музична естетика / Музичний фольклор в композиторській творчості, Сценічний рух / Теоретичні та історичні засади музичної діяльності, Історія костюму / Естрадна вокальна культура Слобожанщини, Сучасні музичні технології / Психологія сприйняття естрадної музики.
Орієнтація освітньо-професійної програми	Прикладна.
Основний фокус освітньо-професійної програми та спеціалізації	Основний фокус програми орієнтований на формування та розвиток бакалаврами програмних компетентностей, які дозволять їм оволодіти знаннями, вміннями, навичками, необхідними для здійснення практичної діяльності у трьох професійних амплуа – естрадного артиста-вокаліста, керівника професійного естрадно-вокального ансамблю та викладача фахових дисциплін. Акцент робиться на підготовку високопрофесійних фахівців із широким доступом до працевлаштування в сфері музичного мистецтва естради, формування та розвиток загальних та спеціальних компетентностей, мотивування особливого інтересу до концертно-виконавської, музично-педагогічної та творчо-інноваційної (інтерпретаційної, аранжувальної) діяльності, а також до подальшого навчання за наступним циклом вищої освіти. Ключові слова: культура, мистецтво, музичне мистецтво естради, естрадно-вокальне виконавство, естрадний вокальний ансамбль, музична інтерпретація, педагогіка.
Особливості програми	Бакалавр музичного мистецтва спеціалізації «Естрадний спів» в освітній діяльності орієнтований на вивчення теорії та історії музичного мистецтва естради та специфіки естрадно-вокального виконавства, методики викладання фахових дисциплін у вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації, а також основ музичної педагогіки та музичної психології. Навчання естрадних вокалістів сфокусовано на формуванні ціннісного ставлення до професії; застосування у практичній естрадно-

	виконавській діяльності знань і навичок, отриманих при вивченні курсів спеціальних дисциплін («Вокал», «Вокальний ансамбль», «Аранжування естрадної пісні», «Сценічний практикум естрадно-пісенного виконавства», «Основи сценічного іміджу», «Стили та напрями естрадної музики», «Транскрипція естрадної музики»); накопичення професійно-педагогічних умінь та практичного досвіду педагогічної та концертної діяльності, набутого під час проходження естрадно-виконавської практики; накопичення репертуару з естрадно-джазових творів світових та українських композиторів та їх репрезентація на державному іспиті з фаху.

4 – Придатність випускників до працевлаштування та подальшого навчання

Придатність до працевлаштування	Бакалавр музичного мистецтва спеціалізації «Естрадний спів» підготовлений до виконання відповідних професійних робіт за Класифікатором видів економічної діяльності ДК 009:2010 та Класифікатором професій ДК 003:2010. Професії та професійні назви робіт, що здатен виконувати бакалавр музичного мистецтва: 2320 Викладач професійного навчально-виховного закладу 2453.2 Артист ансамблю (пісні й танцю, вокально-інструментального, вокального, естрадно-інструментального, хорового, народних інструментів та ін.) 2453.2 Артист-вокаліст (оперний, камерний, соліст, соліст-бандурист, музичної комедії, естради та ін.) 2453.2 Артист-соліст (хору) 2453.2 Репетитор з вокалу 3340 Викладач початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів Бакалавр музичного мистецтва спеціалізації «Естрадний спів» може працювати в концертних установах (у філармоніях, музичних та музично-драматичних театрах, будинках творчості, закладах народної творчості, в державних, муніципальних, військових та ін. хорових колективах, ансамблях тощо), загальноосвітніх навчальних закладах, закладах позашкільної освіти (центрах дитячої та юнацької творчості), навчальних музичних закладах різних рівнів (у музичних студіях, музичних школах,

	школах мистецтв, музичних училищах, училищах культури і мистецтв), наукових і методичних установах на посадах, передбачених для заміщення спеціалістами з вищою освітою типовими номенклатурами посад.
Подальше навчання	Випускники мають право продовжувати навчання на другому освітньому рівні вищої освіти за ступенем магістр відповідно до отриманої спеціалізації.
5 – Викладання та оцінювання	
Викладання та навчання	Навчання є студентоцентрованим, проблемно-орієнтованим, скерованим на особистісний саморозвиток студентів, закладаються основи для безперервного продовження освіти протягом усього життя. Навчання складається з комбінації лекцій, семінарів, практичних та індивідуальних занять з фаху, педагогічної практики. Лекційні заняття мають інтерактивний науково-пізнавальний характер. Семінари та практичні заняття проводяться в малих групах та індивідуально, у формі ситуаційних завдань, ділових ігор з використанням сучасних професійних програмних та мультимедійних засобів, формуються навички групової роботи. Індивідуальні заняття зорієнтовані на розвиток вокально-технічних навичок естрадного співу, опанування принципами та методами самостійної роботи над вокальними творами, необхідними для репетиційної роботи та концертних виступів. Навчально-методичне забезпечення і консультування самостійної роботи здійснюється на основі положення ХДАК «Положення про забезпечення якості освітньої діяльності».
Оцінювання	Накопичувальна бально-рейтингова система, що передбачає оцінювання студентів за усі види аудиторної та позааудиторної навчальної діяльності, спрямовані на опанування навчального навантаження з освітньої програми. Види контролю: 1) поточний контроль – опитування, тестовий контроль, письмові та усні екзамени, звіти з практики, публічні виступи на академконцертах, творчих звітах; 2) підсумковий контроль – іспит або залік (усні, письмові екзамени, диференційований залік).

	3) державна атестація – державні іспити з вокалу, історії світової художньої та української культури. Програмами дисциплін «Історія світової художньої культури» та «Історія української культури» передбачено захист курсових робіт (1 кредит ЄКТС в межах 4,5 кредита на дисципліну).
6 – Програмні компетентності	
Інтегральна компетентність	1) Здатність розв’язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, педагогіки та виконавства, спрямованих на розвиток здатності особистості до художньо-творчої самореалізації й культурного самовираження в сфері музичного мистецтва та характеризується комплексністю та невизначеністю умов.
Загальні компетентності (ЗК)	2. Здатність до професійного спілкування державною мовою (усно та письмово). 3. Здатність розуміння предметної області та специфіки музично-професійної діяльності. 4. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу на основі логічних аргументів та перевірених фактів. 5. Здатність до розв’язання проблем, набуття гнучкого та креативного способу мислення, яке дає можливість осмислити та вирішити проблеми і задачі, які стоять перед фахівцями з музичного мистецтва в умовах сучасних творчо-мистецьких реалій. 6. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. 7. Здатність до міжособистісної взаємодії у творчому професійному колективі. 8. Здатність до критики та самокритики на основі самоаналізу та самоорганізації. 9. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях, осмислювати власний досвід та передавати його іншим у процесі викладання. 10. Здатність до шанобливого й дбайливого ставлення до історичної спадщини світової та української культури, цінностей і традицій. 11. Здатність постійно вчитися, самовдосконалюватися, оволодівати сучасними знаннями та

	продувати на їх базі власні методики викладання фахових дисциплін. 12. Здатність володіти іноземною мовою, уміти вести дискусію, використовувати професійну термінологію. 13. Здатність працювати самостійно, виявляти ініціативу та лідерські якості. 14. Здатність до використання інформаційних і комунікаційних технологій, а також володіти засобами їх впровадження. 15. Здатність генерувати нові ідеї (креативність), обґрунтовувати власні творчі й педагогічні рішення та спроможність планувати і здійснювати на їх основі творчо-виконавську і педагогічну практику.
Професійні (фахові) компетентності спеціальності (ПК)	Знання. <i>Спеціалізовані концептуальні поглиблені знання:</i> 16) теоретичних та практичних закономірностей музичного мистецтва, його художньо-естетичної природи, сутності та основних етапів історичного розвитку; 17) взаємозв'язків та взаємозалежності між усіма елементами теоретичних та практичних знань світового та українського музичного мистецтва; 18) базової музикознавчої, музично-педагогічної, методичної літератури та естрадно-вокального репертуару; 19) основних шляхів інтерпретації художнього образу у виконавській, педагогічній діяльності; 20) професійно-педагогічної методики роботи з естрадно-вокальним колективом (розспівування та відбору вокальних вправ, розучування пісні, роботи над розвитком співочого діапазону, вокальною технікою, іміджем співака, організацією репетицій, специфіки сценічного руху, акторської майстерності співака). Уміння. <i>Розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань:</i> 19) використовувати професійну термінологію, знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва у виконавській та педагогічній діяльності; 20) здійснювати естрадно-виконавську діяльність на базі програмних знань та навичок репетиційної роботи та концертних виступів; 21) створювати та реалізовувати інтерпретаційні

версії у виконавській діяльності, аргументовані знанням музичних стилів різних епох та володінням вокальною технікою, прийомами та методиками естрадного співу;

22) демонструвати достатньо високий рівень акторської майстерності та спроможність до її вдосконалення через застосування відповідних практичних і репетиційних методик;

23) інтегрувати професійні знання та навички естрадного співу і використовувати їх в процесі концертно-виконавської роботи по створенню, інтерпретації, аранжуванню, сценічній презентації естрадних пісень;

24) використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків, інтегрувати знання провідних музично-теоретичних систем та концепцій, історичних та культурологічних процесів розвитку музичного мистецтва в музикознавчій, виконавській, диригентській, педагогічній діяльності;

Комунікація.

Адекватне донесення власних висновків, а також знань та пояснень, що їх обґрунтовують, до професіоналів у сфері музичного виконавства, музичної педагогіки та серед дослідників-музикознавців:

25) демонструвати базові навички ділових комунікацій, вміння організувати діяльність у професійній сфері;

26) здійснювати та підтримувати зв'язок із засобами масової інформації з метою просвітництва, популяризації та пропаганди досягнень музичної культури, у тому числі з використанням можливостей радіо, телебачення, Інтернету;

27) застосовувати традиційні і альтернативні інноваційні технології в процесі концертно-виконавської, педагогічної діяльності;

28) сприймати новітні концепції в сфері музичного виконавства, свідомо поєднувати інновації з усталеними вітчизняними та світовими традиціями.

Використання іноземних мов у професійній діяльності:

29) Здатність ведення нормативної документації іншими мовами, володіння іноземними мовами та основами ділового етикету для налагоджування плідної взаємодії з іншими творчими та музичними

	навчальними установами як в Україні так і за її межами; 30) здатність відстежувати перспективні зміни в сфері музичного мистецтва та музичної культури, використовуючи оригінальні іншомовні джерела. Автономія та відповідальність. <i>Випускник програми має бути відповідальним за розвиток професійного знання і творчої практики, надавати об'єктивну оцінку стратегічного розвитку музичного мистецтва в конкретному місті, регіоні, Україні, світі, зокрема:</i> 31) приймати рішення в складних і гнучких умовах сучасного культуротворення, вільно застосовувати основні творчі та педагогічні принципи, намагаючись впливати на позитивні зміни музично-культурній сфері; 32) креативно мислити відповідно до нових викликів, генерувати ідеї, бути рішучим у провадженні передового досвіду в музичному навчанні; 33) розробляти інноваційні технології, застосовувати їх на практиці, безперервно підвищуючи у цьому власну кваліфікацію; 34) відповідати за налагодження гармонійних відносин у колективі; провадити діяльність закладів культури або музичної освіти відповідно до вимог концепції сталого розвитку музичної культури, реалізуючи соціально-виховний, емоційний, миротворчий потенціал музичного мистецтва. <i>Випускник програми повинен бути здатним до подальшого навчання, яке значною мірою є автономним та самостійним, зокрема:</i> 35) керувати власною кар'єрою та безперервно продовжувати освіту; 36) знаходити відповідні засоби подальшого підвищення виконавської, педагогічної кваліфікації у сфері музичного мистецтва.
7 – Програмні результати навчання	
	1. Вільно спілкуватися (як рідною, так і іноземними мовами) з представниками музичних культур України та зарубіжжя, державної адміністрації та місцевого самоврядування, громадськими організаціями, представниками ЗМІ, керівниками, підлеглими, колегами та учнями.

2. Продемонструвати поглиблене знання специфіки світової художньої та української культури, розвитку глобалізаційних процесів у сучасному світі, розуміння законів, за якими розвиваються українська культура.
3. Демонструвати артистизм, виконавську культуру та технічну майстерність естрадно-джазового виконавця на належному фаховому рівні.
4. Володіти методами та навичками репетиційної роботи з вокально-естрадним ансамблем та підготовки сольних концертних виступів.
5. Демонструвати володіння виконавськими техніками, прийомами та композиційними основами джазової імпровізації у виконавській діяльності, знання естрадно-джазових стилів та репертуару.
6. Аналізувати музичні твори з виокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту.
7. Відтворювати драматургічну і стильову концепцію музичного твору, створювати його художню інтерпретацію.
8. Винаходити оптимальні шляхи вирішення виконавських проблем, відтворювати емоційно-образний зміст музичного твору під час виконавської діяльності, створювати художній образ за допомогою комплексу музичних виражальних засобів.
9. Володіти методами опрацювання методичної літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу для подальшої розробки методики викладання фахових дисциплін.
10. Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками для жанрово-стильової та образно-емоційної атрибуції музичного твору в процесі створення виконавських та педагогічних інтерпретацій.
11. Демонструвати володіння теоретичними та практичними основами аранжування естрадної пісні, вміння створювати власну кавер-версію оригінальних пісень.
12. Володіти розумінням, практичними навичками та методикою ансамблевої діяльності, базовими знаннями організаційної та творчої роботи з вокальним та вокально-інструментальним колективом.
13. Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.

	14. Застосовувати теоретичні знання та навички в процесі педагогічної діяльності. 15. Використовувати базові методи та прийоми викладання спеціальних дисциплін (вокалу). 16. Використовувати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва у фаховій діяльності. 17. Виявляти розуміння принципів організації мистецьких заходів, закладів культури та музичної освіти.
8 – Ресурсне забезпечення реалізації програми	
Кадрове забезпечення	До реалізації освітньо-професійної програми на першому (бакалаврському) рівні зі спеціальності 025 Музичне мистецтво залучаються науково-педагогічні працівники, що мають науковий ступінь доктора або кандидата наук та вчене звання професора або доцента, які мають досвід викладання навчальних дисциплін. До проведення занять можуть залучатися провідні фахівці (включаючи можливу участь закордонних фахівців) підприємств, установ, які мають значний практичний досвід, аспіранти і докторанти відповідної кафедри, коло професійних інтересів яких відповідає тематиці дисципліни, що викладається.
Матеріально-технічне забезпечення	Визначається вимогами до матеріально-технічного забезпечення спеціальності Специфічні характеристики матеріально-технічного забезпечення. Для реалізації освітньо-професійної програми на першому (бакалаврському) рівні зі спеціальності 025 Музичне мистецтво залучаються приміщення навчальних корпусів № 3 та 4 Харківської державної академії культури, спеціально обладнаних для проведення індивідуальних та групових занять студентів різних музичних спеціалізацій: студія звукозапису, навчальна лабораторія з проблем музикознавства, спеціалізована зала для масових заходів, камерний зал, хорівий клас, музичний кабінет. Інструменти та обладнання: професійне використання музичного інструментарію, джерельної бази, комп'ютерного та програмного забезпечення, мультимедійних засобів у сфері своєї діяльності.
Інформаційне та навчально-методичне	Специфічні характеристики інформаційного забезпечення. Для інформаційного забезпечення

забезпечення	науково-навчальних потреб студентів та для їх самостійної роботи використовуються відділи обслуговування читачів (читальний, загальний, науковий, навчальний, нотно-музичний абонементи), інформаційно-довідковий відділ, електронний читальний зал, а також кабінети навчальної літератури, де розміщується фонд бібліотеки (на кафедрах хорового диригування, іноземних мов, літератури, бібліотекознавства та інформаційно-аналітичної діяльності, документознавства та книгознавства). Специфічні характеристики навчально-методичного забезпечення. Забезпечення необхідним навчально-методичним комплексом дисциплін, передбачених навчальним планом, визначається Положенням про організацію освітнього процесу в ХДАК (затверджено Вченою радою ХДАК, протокол № 11 від 29.05.2015 р.).
9 – Академічна мобільність	
Національно-кредитна мобільність	Підвищення кваліфікації (стажування) науково-педагогічних працівників у вітчизняних закладах вищої освіти на основі двосторонніх договорів. Академічна мобільність здобувачів вищої освіти ХДАК здійснюється на підставі угоди про співробітництво між Харківською державною академією культури та обласним комунальним закладом «Харківська гуманітарно-педагогічна академія», укладеної задля набуття професійного досвіду під час проходження виконавської практики.
Міжнародна кредитна мобільність	Забезпечуються інформаційний доступ та підтримка здобувачів вищої освіти до міжнародних ВНЗ, які пропонують програми обміну студентів, конкурси МОН щодо отримання дозволу на навчання у закордонному закладі.
Навчання іноземних здобувачів вищої освіти	Система та концепція навчання іноземних здобувачів вищої освіти в Академії визначено Положенням про центр міжнародної освіти і співробітництва ХДАК. Навчання іноземних студентів проводиться на загальних умовах або за індивідуальним графіком.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII – <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. Класифікатор видів економічної діяльності ДК 009:2010 [Національний класифікатор України. [розроб. : К. Бугакова, А. Варнідіс, В. Гріщина та ін.]. – К. : Держспоживстандарт України, 2010. – 42 с.
3. Класифікатор професій [Текст] : ДК 003 : 2010 / [розроб. : М. Гаврицька та ін.]. - К. : Соцінформ : Держспоживстандарт України, 2010. - 746 с. : табл. - (Національний класифікатор України).
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» від 29 квітня 2015 р. № 266 – <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-п><http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-п>.
5. Розроблення освітніх програм: методичні рекомендації – http://ihed.org.ua/images/biblioteka/rozroblennya_osv_program_2014_tempus-office.pdfhttp://ihed.org.ua/images/biblioteka/rozroblennya_osv_program_2014_tempus-office.pdf.
6. TUNING <http://www.unideusto.org/tuningeu/><http://www.unideusto.org/tuningeu/>.
7. Постанова КМУ від 23 листопада 2011 р. № 1341 «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій» – <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-п><http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-п>.
8. Закон України Про ліцензування видів господарської діяльності 02.03.2015 № 222-VIII
9. Про затвердження Переліку спеціалізацій спеціальності та напрямку підготовки «Музичне мистецтво», за якими може одночасно здійснюватися підготовка фахівців у вищих навчальних закладах сфери культури. Наказ Міністерства культури України від 26.06.2014 р. №492, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 8 липня 2014 року за №786/25563.
10. Постанова КМУ Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти від 30 грудня 2015 р. № 1187.
11. Рашкевич Ю.М. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти – <file:///D:/Users/Dell/Downloads/BolonskyiProcessNewParadigmHE.pdf>.
12. Розвиток системи забезпечення якості вищої освіти в Україні: інформаційно-аналітичний огляд – http://ihed.org.ua/images/biblioteka/Rozvitok_sisitemi_zabesp_yakosti_VO_UA_2015.pdf.
13. ESG – http://ihed.org.ua/images/pdf/standards-and-guidelines_for_qa_in_the_ehea_2015.pdf.
14. ISCED (МСКО) 2011 – <http://www.uis.unesco.org/education/documents/isced-2011-en.pdf>.
15. ISCED-F (МСКО-Г) 2013 – <http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/isced-fields-of-education-training-2013.pdf>.
16. Національний освітній глосарій: вища освіта / 2-е вид., перероб. і доп. ; укладачі: В. М. Захарченко, С. А. Калашнікова, В. І. Луговий, А. В. Ставицький, Ю. М. Рашкевич, Ж. В. Таланова / За ред. В. Г. Кременя. – К. : ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2014. – 100 с.
17. НРК – <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-п>.

ВИМОГИ ДО СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Принципи та процедури забезпечення якості освіти

Визначаються Положенням про систему забезпечення якості освітньої діяльності в ХДАК

(затверджено Вченою радою ХДАК, протокол № 11 від 29.05.2015 р.)

Принципи та процедури забезпечення якості освіти	Визначаються Положенням про систему забезпечення якості освітньої діяльності в ХДАК (затверджено Вченою радою ХДАК, протокол № 11 від 29.05.2015 р.)
Моніторинг та періодичний перегляд освітніх програм	Визначаються Положенням про організацію освітнього процесу в ХДАК (затверджено Вченою радою ХДАК, протокол № 11 від 29.05.2015 р.)
Щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти	Визначаються Положенням про оцінювання в ХДАК
Підвищення кваліфікації науково-педагогічних, педагогічних та наукових працівників	Визначаються Положенням про педагогічне і наукове підвищення кваліфікації та стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів, затверджених наказом МОН України № 567 від 24.01.2013 р.
Наявність необхідних ресурсів для організації освітнього процесу	Визначається вимогами до матеріально-технічного забезпечення спеціальності
Наявність інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом	Визначаються Положенням про організацію освітнього процесу в ХДАК
Публічність інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації	Розміщення на сайті ХДАК у відкритому доступі
Запобігання та виявлення академічного плагіату	Перевірка на плагіат

2.1. Перелік компонент освітньо-професійної програми Естрадний спів

Код н/д	Компоненти освітньої програми (навчальні дисципліни, курсові проекти (роботи), практики, кваліфікаційна робота)	Кількість кредитів	Форма підсумк. контролю
1	2	3	4
Обов'язкові компоненти ОПП			
I. Цикл загальної підготовки			
ОК 1.	Історія України	4,5	іспит
ОК 2.	Іноземна мова професійного спрямування	4,5	залік
ОК 3.	Українська мова (за професійним спрямуванням)	4,5	іспит
ОК 4.	Філософія	3,5	іспит
ОК 5.	Історія української культури	4,5	іспит
II. Цикл професійної підготовки			
ОК 6.	Історія і теорія вокального виконавства	4,5	іспит
ОК 7.	Музична культура позаєвропейських цивілізацій	3,5	іспит
ОК 8.	Історія світової художньої культури	4,5	іспит
ОК 9.	Історія української музики	3,5	іспит
ОК 10.	Вокал	28	іспит
ОК 11.	Вокальний ансамбль	21,5	залік, іспит
ОК 12.	Аранжування естрадної пісні	3,5	залік
ОК 13.	Сольфеджіо	17	залік, іспит
ОК 14.	Методика викладання спецдисциплін	4,5	іспит
ОК 15.	Аналіз музичних творів	3,5	залік
ОК 16.	Фортепіано	9	залік, іспит
ОК 17.	Гармонія	7	залік
ОК 18.	Поліфонія	4,5	залік
ОК 19.	Сценічний практикум народнопісенного виконавства	39	залік
ОК 20.	Практика	3	залік
Загальний обсяг обов'язкових компонент:		178	
Вибіркові компоненти ОПП			
I. Цикл загальної підготовки			
ВБ 1.1.	Дисципліна за вибором 1	3,5	іспит
	Психологія		
	Соціологія		

1	2	3	4
ВБ 1.2.	Дисципліна за вибором 2	3	іспит
	Педагогіка		
	Політологія		
ВБ 1.3.	Дисципліна за вибором 3	4,5	іспит
	Історія світової музики		
	Культурологія		
ВБ 1.4.	Дисципліна за вибором 4	4,5	залік
	Історія світової та української літератури		
	Українська народна художня творчість		
II. Цикл професійної підготовки			
ВБ 2.1.	Дисципліна за вибором 1	7	іспит
	Вікова психологія та психологія музичного педагогічного впливу		
	Психологія сприйняття		
ВБ 2.2.	Дисципліна за вибором 2	3,5	іспит
	Основи сценічного іміджу		
	Музична культура слов'янських країн		
ВБ 2.3.	Дисципліна за вибором 3	4,5	іспит
	Стили та напрями естрадної музики		
	Транскрипція естрадної музики		
ВБ 2.4.	Дисципліна за вибором 4	3,5	залік
	Сучасний естрадний танець		
	Історія музично-критичної думки		
ВБ 2.5.	Дисципліна за вибором 5	3,5	залік
	Мовна майстерність		
	Історія українського вокального виконавства		
ВБ 2.6.	Дисципліна за вибором 6	3,5	іспит
	Майстерність актора		
	Музична культура України в міжнародних зв'язках		
ВБ 2.7.	Дисципліна за вибором 7	3,5	залік
	Музична педагогіка		
	Музична культура світових українських діаспор		

1	2	3	4
ВБ 2.8.	Дисципліна за вибором 8	3,5	залік
	Психологія професійної музично-виконавської діяльності		
	Психологія професійного спілкування		
ВБ 2.9.	Дисципліна за вибором 9	3,5	залік
	Музична естетика		
	Музичний фольклор в композиторській творчості		
ВБ 2.10.	Дисципліна за вибором 10	3,5	залік
	Сценічний рух		
	Теоретичні та історичні засади музичної діяльності		
ВБ 2.11.	Дисципліна за вибором 11	3,5	залік
	Історія костюму		
	Естрадно-вокальна культура Слобожанщини		
ВБ 2.12.	Дисципліна за вибором 12	3,5	залік
	Сучасні музичні технології		
	Психологія сприйняття естрадної пісні		
Загальний обсяг вибіркового компонент:		62	
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО		240	

2. Форма атестації здобувачів вищої освіти

Атестація випускників освітньо-професійної програми спеціальності 025 «Музичне мистецтво» проводиться у формі комплексу державних іспитів:

- державний іспит з вокалу;
- державний іспит з історії світової художньої та української культури.

Державну атестацію випускників здійснює Державна екзаменаційна комісія.

Державна атестація здійснюється на підставі оцінки рівня досягнення результатів навчання випускників з використанням загальнодержавних методів комплексної діагностики.

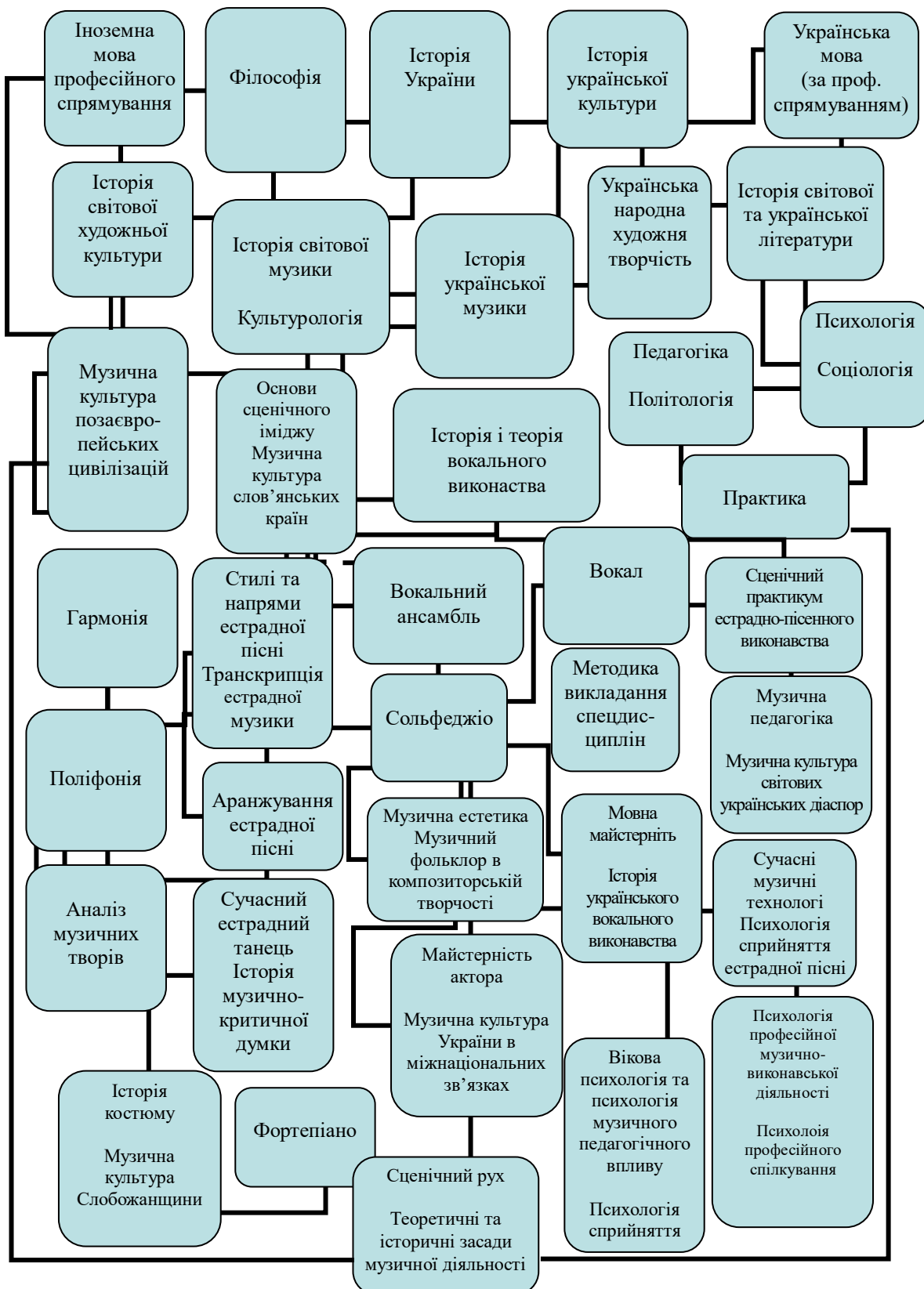
Атестація випускників освітньої програми зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво» здійснюється відкрито і публічно. Атестація завершується видачею документу встановленого зразка про присудження йому ступеня бакалавра музичного мистецтва із присвоєнням професійної кваліфікації: артист-вокаліст, керівник ансамблю, викладач фахових дисциплін.

Присвоєння кваліфікації здійснює Державна екзаменаційна комісія.

Кваліфікація визначається освітньо-кваліфікаційним рівнем і напрямом підготовки.

3.1. Перелік компонент ОПП Естрадний спів

3.2. Структурно-логічна схема ОПП (у вигляді графа)

АНОТАЦІЇ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

ОПП Естрадний спів

ОК 1. Історія України

Мета: ознайомлення студентів з сутністю історичного процесу, що відбувався на території сучасної України від доби первісного суспільства до сьогодення.

Предмет: історичний процес, що відбувався та відбувається на території сучасної України.

Завдання: висвітлити етапи етногенезу українців; дослідити соціально-економічні та політичні процеси, які мали місце в історії України; визначити місце історії України у всесвітній історії.

Навчальні результати / досягнення: цілісне бачення історичного процесу, що відбувався на території України від доби первісного суспільства до сьогодення; вміння оцінювати й узагальнювати історичні явища, встановлювати між ними причинно-наслідкові зв'язки; розуміння місця історії України у всесвітньо-історичному процесі.

Зміст дисципліни: Давня історія України. Середньовічна історія України. Ранньонові історія України. Нова історія України. Новітня історія України

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ОК 2. Іноземна мова професійного спрямування

Мета: навчити студентів спілкуватись англійською мовою в межах визначеної тематики, сформувати навички і вміння з усіх видів мовленнєвої діяльності, дати знання з англійської мови за професійним спрямуванням для їх подальшого удосконалення з урахуванням професійного напрямку студентів, потреб та інтересів.

Предмет: мовленнєва діяльність іноземною мовою.

Завдання: засвоєння студентами правил вимови звуків; читання буквосполучень; написання знаків транскрипції; основні особливості системи голосних, приголосних, фонем англійської мови; артикуляцію голосних, приголосних; правила наголосу в англійській мові; правил утворення різних частин мови; утворення множини іменників; правил вживання означеного і неозначеного артикля; види займенників і їх місце в реченні; модальні дієслова та їх еквіваленти; правила утворення кількісних, порядкових числівників; правил утворення та вживання часів групи Indefinite, Continuous, Perfect, Perfect Continuous в активному стані; порядок слів у реченні; типи речень за структурою та Мета висловлювання; будову безособових речень; утворення та вживання способів дієслів (The Indicative Mood, The Subjunctive Mood); безособові форми дієслова (The Infinitive, the Gerund, the Participle); правило узгодження часів; структуру речень в непрямій мові; правил трансформації прямої мови в непряму; утворення та вживання умовного способу (the Conditional Mood); форм інфінітиву та основні конструкції з інфінітивом (The Complex Subject, the Complex Object); додаткове значення модальних дієслів; основні правила словотворення; синтаксичні особливості сполучень слів в англійському реченні, норми правопису мовних одиниць, що складають фонд активної лексики; лексичний мінімум одиниць з програмової тематики курсу.

Навчальні результати / досягнення: вміння сприймати монологічне та діалогічне мовлення викладача, студентів безпосередньо та у фонозапису; перекладати прочитаний чи прослуханий текст; читати програмові тексти уголос, а також про себе з досить повним розумінням основної думки, логічної структури та важливих деталей; читати «про себе» і розуміти інформацію; висловлювати програмний лексичний матеріал у підготовленому та не підготовленому монологічному та діалогічному мовленні; сприймати на слух монологічне та діалогічне мовлення носіїв, брати участь у бесіді, спираючись на передбачені програмою лексичні, фонетичні та граматичні явища, словотворчі моделі; читати програмні тексти уголос, а також про себе з досить повним розумінням основної думки, логічної структури та важливих деталей; вести спілкування у письмовій формі за тематикою, передбаченою програмою, спираючись на правила графіки та орфографії англійської мови; письмово перекладати окремі речення; скласти листа англійською мовою.

Зміст дисципліни: Знайомство. Родина та родинні стосунки, характер та зовнішність, майбутня робота та професія. Відносини в сім'ї. Розпорядок дня, робочий день. Вихідний день, проведення вільного часу. Подорож по Україні. Подорож по Великобританії. Система освіти в Україні. Вища освіта в Україні. Наш університет. Система освіти Великобританії та США. Найбільші університети світу. Психологія як наука. Відчуття та нервова система, сприйняття, навчання, пам'ять та мислення, зростання та розвиток.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ОК 3. Українська мова (за профспрямуванням)

Мета: підвищення загального мовного рівня студентів, знайомство з особливостями офіційно-ділового стилю мовлення як в усній, так і в письмовій формах.

Предмет: офіційно-діловий стиль української мови.

Завдання: надання студентам знань щодо основних видів ділової документації психолога, особливості їх ведення та вимоги до оформлення.

Навчальні результати / досягнення: вміння практично застосувати у широкій сфері діяльності різних фахівців ведення наступної документації: заява-зобов'язання, доручення, відомість, довідка, наказ, договір, протокол, витяг з протоколу, характеристика, постанова, акт, розпорядження, таблиця, лист, оголошення, список, накладна, запрошення, розписка.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ОК 4. Філософія

Мета: формування у студентів цілісних уявлень про зародження та розвиток філософської думки, а також про сучасні філософські проблеми природи, людини і суспільства, оволодіння теорією та методологією пізнання суспільного розвитку, основними формами та методами наукового пізнання.

Предмет: історичний розвиток філософської думки, сучасні філософські проблеми людства.

Завдання: надання студентам знань про особливості предметної ідентифікації філософії; специфіку філософського мислення; основні функції філософії; базові категорії філософії, їх зміст і функції; історичні типи філософії та основні парадигми філософування; основні етапи розвитку філософської думки; сучасні тенденції розвитку науки, культури і філософії; глобальні проблеми людства, їх причини та філософські шляхи вирішення.

Навчальні результати / досягнення: вміння оперувати філософськими поняттями; аналізувати праці філософів і педагогів, виявляти їх креативну сутність та соціально значущі ідеї; порівнювати філософські концепції представників різних філософських шкіл; обґрунтовувати власну позицію; оформляти власні дослідження відповідно до вимог, визначених програмою навчального курсу.

Зміст дисципліни: Філософія як соціокультурний феномен. Основні етапи розвитку філософської думки. Філософія як специфічний тип пізнання. Філософія Стародавнього Сходу. Антична філософія. Специфіка філософії Середньовіччя та епохи Відродження. Філософія Нового часу та Просвітництва. Класична німецька філософія. Посткласична філософія. Проблеми онтології, аксіології та соціальної філософії. Посткласична філософія сер. XIX – поч. XX ст. та основні напрямки філософії XX-XXI ст. Онтологія: проблема реальності буття. Гносеологія: знання як об'єкт філософського розуміння. Свідомість як філософська проблема. Філософська антропологія: розуміння сутності людини. Аксіологія: людина в системі цінностей. Предмет і завдання соціальної філософії.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ОК 5. Історія української культури

Мета: ознайомлення студентів з сутністю історико-культурних процесів в Україні.

Предмет: історико-культурні процеси в Україні.

Завдання: ознайомити студентів з джерелами і методами дослідження історії української культури; висвітлити основні етапи розвитку української культури; визначити місце української культури у всесвітній культурній спадщині.

Навчальні результати / досягнення: цілісне розуміння історико-культурних процесів, що відбувалися в Україні; вироблення у студентів вміння оцінювати та узагальнювати історико-культурні явища; розуміння студентами місця історії України у всесвітньому історико-культурному процесі.

Зміст дисципліни: Українська культура: сутність і витоки. Культура України-Русі доби високого середньовіччя (кін. X – перша половина XIII ст.). Українська культура пізнього середньовіччя (друга половина XIII – XVI ст.). Українська культура раннього нового часу (XVII–XVIII ст.). Українська культура першої половини XIX ст. Українська культура другої половини XIX ст. Українська культура першої половини XX ст. Українська культура другої половини XX – початку XXI ст.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ВБ 1.1.

Дисципліна за вибором

Психологія

Мета: ознайомлення студентів із теоретичними та методологічними основами психології як науки, поглиблення знань у галузі фундаментальних та прикладних психологічних досліджень.

Предмет: основні поняття психології; форми та методи вивчення людини, проблеми та закономірності психічної діяльності людини.

Завдання: надати загальні відомості щодо предмету, специфіки, галузей, методів та основних шкіл та напрямків у сучасній психології; сформувати уявлення про основні сфери практичної діяльності психолога; висвітлити психологічні характеристики пізнавальної та особистісної сфер психіки людини; сформувати у студентів вміння аналізувати психологічні та педагогічні ситуації, внутрішні психічні явища особистості, застосовувати психологічні знання на практиці, у процесі практичної роботи, проводити наукові дослідження.

Навчальні результати / досягнення: здатність продемонструвати базовий рівень знання та розуміння основних законів психічної діяльності людини; здійснювати діагностику та експертизу психологічних властивостей і станів, особливостей розвитку різних сфер особистості та особливостей груп.

Зміст дисципліни: Психологія на сучасному етапі її розвитку. Суб'єкт та об'єкт психології. Визначення об'єкта конкретного психологічного дослідження. Поняття про психічні явища, процеси, стани, властивості та особливості психіки людини. Методологія та методи психології. Поняття про метод та методику психології. Класифікація методів психології та їх використання. Природа та сутність психіки людини. Передумови, умови та фактори формування психіки людини. Основні властивості психіки людини. Свідоме та несвідоме в психіці особистості. Сутність та прояви особистості. Структура особистості. Біологічне і соціальне в структурі особистості. Мотиваційна сфера особистості. Пізнавальна сфера особистості. Емоційно-вольова сфера особистості. Індивідуально-психологічні особливості людини. Міжособистісна взаємодія та спілкування в колективі.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Соціологія

Мета: опанування категоріальним апаратом соціології, формування у майбутніх спеціалістів системи знань про соціальну систему суспільства, розуміння сутності соціального життя та соціальної структури суспільства, а також навичок аналізу соціальних явищ і процесів, соціальної діяльності та поведінки.

Предмет: соціальна система суспільства, закономірності соціального життя.

Завдання: надання студентам знань про: основні структурні елементи і рівні соціологічного знання; основні категорії соціології; еволюцію уявлень про суспільство та його походження; складові елементи соціальної структури суспільства, сутність соціальної стратифікації; основні соціологічні концепції особистості, соціологію сім'ї, молоді, праці.

Навчальні результати / досягнення: вміння характеризувати об'єкт і предмет соціології, структуру соціологічного знання; розкрити зміст основних етапів розвитку соціологічної думки; охарактеризувати сутність, основні засади функціонування і розвитку суспільства; аналізувати процеси в соціальній структурі суспільства; розкрити об'єкт і предмет соціології молоді, сім'ї, політики.

Зміст дисципліни: Соціологія як наука. Предмет і функції соціології. Історичні етапи розвитку соціології. Становлення соціологічної думки в Україні. Суспільство як цілісна система. Особистість як суб'єкт і об'єкт суспільних відносин. Соціальна структура суспільства. Соціологія молоді. Соціологія сім'ї. Етносоціологія і соціологія нації. Соціологія культури. Соціологія політики. Соціологія праці й управління. Методика та техніка соціологічних досліджень.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ВБ 1.2. Педагогіка

Мета: сформувати знання про педагогічний вплив та основні його форми та методи.

Предмет: педагогічні процеси навчання та виховання особистості.

Завдання: надання студентам знань щодо специфіки педагогіки як науки про виховання і навчання особистості; завдань, методів дослідження та основних категорій педагогіки, зв'язку з іншими науками; сутності і особливості національного та інтернаціонального виховання, його мету, завдання і методи; характеристик процесу навчання, його типів, форм, методів та принципів організації; змісту педагогічних здібностей і педагогічної майстерності; методологічних основ загального змісту навчально-виховного процесу; системи і організації неперервної освіти в Україні та інших країнах світу.

Навчальні результати / досягнення: формування у студентів вміння застосовувати основні форми та методи виховання; використовувати передовий педагогічний досвід та інноваційні форми навчання та виховання.

Зміст дисципліни: Предмет, завдання, структура та міжпредметні зв'язки педагогіки як науки. Методологія педагогічного дослідження. Дидактика як теорія навчання. Змістові та процесуальні характеристики процесу навчання. Зміст, принципи, методи і форми організації навчання. Сутність і особливості національного та інтернаціонального виховання. Педагогічні здібності та педагогічна майстерність вчителя. Система і організація неперервної освіти в Україні та інших країнах світу.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин / 3 кредити ECTS.

Політологія

Мета: ознайомлення студентів з основами сучасної політичної науки та закріплення знань про політичні інститути, процеси та явища.

Предмет: політичні інститути, процеси та явища.

Завдання: надання студентам знань з історії політичної думки та теорії політичної науки; вироблення у студентів навичок виокремлювати теоретичні і прикладні аспекти політологічного знання, раціонального та ірраціонального в політиці; отримання знань та уявлень про природу сучасних політичних процесів, сутність і різновиди політичних систем та режимів; набуття досвіду критичного оцінювання різноманітних теоретичних підходів та шкіл, що існують в політології.

Навчальні результати / досягнення: формування у студентів вміння визначати теоретичні, духовні, прикладні та інструментальні компоненти політичного знання, їх роль і функції в підготовці політичних рішень, у забезпеченні особистого внеску до суспільно-політичного життя; орієнтуватися в основних світових та вітчизняних політичних школах, концепціях і напрямках; володіти навичками політичної культури, вміти застосувати політичні знання в своїй професійній та громадській діяльності.

Зміст дисципліни: вміння аналізувати теоретико-методологічні засади політології. Історія зарубіжних політичних вчень. Історія української політичної думки. Політична сфера суспільства. Етнонаціональні спільності і політика. Політична влада. Демократія в політичному житті суспільства. Політична система суспільства. Держава як базовий інститут політичної системи суспільства. Правова, соціальна держава та громадянське суспільство. Політична культура. Політичні конфлікти. Україна і світовий політичний процес.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ВБ 1.3.

Дисципліна за вибором

Історія світової музики

Мета: цілеспрямоване та послідовне формування й розвиток у студентів комплексу професійних знань і практичних навичок, які зумовлюють необхідні умови щодо усвідомлення художньо-історичних закономірностей еволюції світової музичної культури.

Предмет: найважливіші етапи історико-культурної динаміки світового музичного мистецтва; провідні тенденції розвитку музичної культури в історичній ретроспективі та на сучасному етапі; творчість видатних

вітчизняних та європейських композиторів, репрезентативна для суттєвих етапів розвитку світового музичного мистецтва; інноваційні мистецькі процеси, притаманні сучасній світовій музичній культурі.

Завдання: формування цілісного уявлення про музичну культуру Європи; усвідомлення світового музичного мистецтва як феномену національної та світової художньої культури; виявлення ролі українського музичного мистецтва в світовій музичній культурі; розкриття жанрово-стильових засад світової музики, властивих певним культурно-історичним періодам; створення теоретичного підґрунтя щодо розуміння художньо-історичних закономірностей розвитку світового музичного професіоналізму; розкриття сутності музично-історичного руху в Європі від найдавніших часів до початку ХХ століття; визначення національної специфіки образно-художнього відбиття картини світу в світовій музиці; виявлення семантичних зв'язків українського музичного мистецтва зі світовими та національними соціокультурними процесами; вивчення художньої спадщини провідних композиторів вітчизняної музичної культури в історико-стильовому контексті; засвоєння музичної термінології; оволодіння технологією аналітичного узагальнення структурних та художніх закономірностей творів світових композиторів; визначення провідних тенденцій розвитку музичної культури в історичній ретроспективі та на сучасному етапі; висвітлення інноваційних мистецьких напрямів, притаманних сучасній світовій музиці; усвідомлення місця світової музики в мозаїці сучасних світових музично-історичних процесів.

Навчальні результати / досягнення: знати: знати в повному обсязі теоретичний матеріал курсу; усвідомлювати специфіку світового музичного мистецтва в європейському та світовому художньому просторі; основні етапи історико-стильової еволюції світової музики; усвідомлювати сутність процесів історико-культурного розвитку світового музичного мистецтва; отримати систему знань та необхідних практичних навичок музикознавчого аналізу творів європейських композиторів; ознайомитися з спадщиною провідних світових композиторів, які репрезентують різні історико-стильові періоди художнього буття національного музичного мистецтва; визначати жанрово-стилістичні особливості рекомендованих музичних творів, їх образно-змістовні і конструктивні властивості. Вміти: орієнтуватися у процесах, що відбувались у музичній культурі відповідного періоду; атрибуувати на слух та за допомогою нотних текстів стильову, жанрову, персонально-авторську приналежність твору, що звучить; користуватись науковою та довідково-енциклопедичною літературою; реферувати наукову літературу; осмислювати наукову концепцію, приналежну тому чи іншому дослідникові; зіставляти різні точки зору на певну проблему та критично відноситися до одержаних наукових результатів; приймати активну участь у обговоренні проблем щодо запропонованих проблемних тем протягом семінарських занять; складати доклад на задану керівником курсу тему. Мати навички: історичного підходу до музично-історичних явищ; аналізувати музичні твори з точки зору музично-історичного процесу; осмисленого охоплення музичного твору за утримання його у довготерміновій пам'яті; оперування спеціальною термінологією; роботи з науковою літературою; володіння методикою складання доповідей та рефератів.

Зміст дисципліни: Музичне мистецтво давніх цивілізацій. Індія, Китай, Єгипет. Музична культура античності. Музика та античний театр. Музичне мистецтво середньовіччя. Розвиток наукової музичної думки середньовіччя. Музичне мистецтво Візантії та його вплив на вітчизняну культуру. Музичне мистецтво Київської Русі. Музичне мистецтво Відродження та його характерні стилістичні риси. Поліфонічне мислення Відродження. Нідерландська школа суворого поліфонічного письма. Меса. Цивільне музичне мистецтво Відродження. Мадригал. Музична культура Росії та України XIV-XVI ст. Музичне мистецтво XVII – першої половини XVIII ст. Діалектичний розвиток стилістичних формацій бароко та класицизму і його прояв у західноєвропейському музичному мистецтві. Становлення жанру опери. Провідні оперні школи в Італії. Музичний театр Франції. Лірична трагедія. Розвиток інструментальної музики XVII – першої половини XVIII ст. Музика для струнних в Італії. Розвиток органного мистецтва в XVII – XVIII ст. Розвиток клавирного мистецтва. Школи французьких клавесиністів та англійських верджиналістів. Прояви бароко та класицизму в творчості Г. Ф. Генделя та Й. С. Баха. Російське та українське музичне мистецтво XVII – першої половини XVIII ст. Музична культура класицизму. Стилiстичні риси музичного класицизму. Віденська музична класична школа. “Чутливий стиль”. Мангеймська школа. Оперна реформа К. В. Глюка. Оперна творчість В. А. Моцарта. Гомофонно-гармонічний склад як провідний засіб мислення доби музичного класицизму. Еволюція жанру симфонії в творчості Й. Гайдна, В. А. Моцарта, Л. Бетховена. Прояви класицизму в російській та українській музичній культурі. Партесний спів. Музичне мистецтво XIX ст. Музичний романтизм та його стилістичні ознаки. Розвиток жанру опери в XIX ст. Італійський та французький оперний театр. Р. Вагнер та музична культура. Оперна реформа Вагнера. Російська музична культура XIX ст. Музичне мистецтво України XIX ст. Розвиток музичної культури в ХХ ст. Музичне мистецтво на рубежі XIX – ХХ ст. Музичний імпресіонізм, експресіонізм, неоромантизм, неокласицизм. “Срібне сторіччя” та російське музичне мистецтво. Розвиток російської музичної культури радянського періоду. Розвиток головних жанрів в українській музичній культурі ХХ ст. Нове мистецтво ХХ ст. Музичний авангардизм та постмодернізм. Шляхи розвитку сучасного російського та українського музичного мистецтва.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

Культурологія

Мета: ознайомлення студентів із загальними положеннями теоретичного осмислення культури, що склалося в культурології.

Предмет: теоретичні аспекти феномена культури.

Завдання: засвоїти фундаментальні поняття культурології, а також загальні теорії культури; підсумувати основні функції культури; узагальнити концептуальні підходи до типології культури; розширити уявлення

студентів про антропологічний вимір культури; систематизувати уявлення про історико-культурний процес, його наукові теорії та зламні моменти; розширити розуміння форм соціокультурної динаміки; набути знання про початки наукового вивчення культури та основні етапи розвитку культурологічного знання; деталізувати знання про предмет культурології, специфіку її теоретико-методологічного апарату; подати загальні відомості про основні напрями сучасних досліджень культури.

Навчальні результати / досягнення: знати: предмет, структуру та проблемне коло культурології, його співвідношення із суміжними дисциплінами; базові теоретико-культурологічні терміни та їх визначення; особливості теоретико-методологічного апарату культурології; основні досягнення у розвитку культурологічного знання кінця XVIII — початку XXI ст.; основні напрями сучасного дослідження культури (історична антропологія, «нова культурна історія», меморіальна культурологія, постколоніальні дослідження, гендерні студії, мультикультуралізм); основні наукові підходи до культури (структурно-функціональний, аксіологічний, символічний, психоаналітичний, ігровий); провідні функції культури; найбільш відомі типології культури та характерні ознаки основних галузей, видів культури, механізм їх взаємодії; двоїстість ролі людини в культурі, специфіку становища людини в основні історико-культурні періоди; сутність, особливості історико-культурного процесу, зміст палеолітичної, неолітичної, цивілізаційної, новочасної та науково-технічної революцій; революції; лінійно-прогресивні, циклічні, цивілізаційно-хвильові, світ-системні теорії історико-культурного процесу; основні форми горизонтальної культурної динаміки (незалежні відкриття, культурна рецепція, культурна дифузія). Вміти: самостійно орієнтуватися в теоретичних засадах культурології; обґрунтувати власну думку щодо дискусійних проблем з теорії культури; аналізувати конкретні культурні явища на теоретичних засадах культурології та розробляти практичні рекомендації; осмислювати культурологічну літературу. Мати навички: визначення внеску в культурологічну думку видатних її представників; критичної оцінки різних культурологічних концепцій, аналізу їх переваг та недоліків; культурологічної реінтерпретації текстів культури.

Зміст дисципліни: Поняття культури, Типологія культури, Людина та культура. Історико-культурний процес, Основні соціокультурні революції, Соціокультурна динаміка. Розвиток культурологічної думки, Напрями сучасної культурології, Гендерна, мультикультуралістська і постколоніальна тематика в сучасній культурології.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ВБ 1.4.

Дисципліна за вибором

Історія світової та української літератури

Мета: дати загальні поняття про літературний процес, внутрішній та зовнішній фактори його розвитку; ознайомити студентів з основними етапами розвитку літературного процесу, головними художньо-творчими методами в історії і сучасним станом літератури.

Предмет: світова та українська література в її становленні та розвитку.

Завдання: формування у студентів цілосної системи факторологічних знань з історії літератури; формування навичок історико-літературного мислення, формування навичок художнього аналізу тексту.

Навчальні результати / досягнення: знати: об'єкт, предмет, структуру історії літератури як науки, основні концепції розвитку літератури, основні етапи розвитку літератури, поняття літературного процесу, складові літературного процесу, творчість класиків, творчість сучасних письменників. Вільно орієнтуватися в шляхах розвитку літератури від давнини до сучасності; самостійно і творчо аналізувати, зіставляти і порівнювати історико-літературні факти, явища; застосовувати принципи системного підходу до аналізу літературних творів, точно виявляти художні смисли літературного твору, логічно і аргументовано викладати свої думки в усній та письмовій формах; виявляти національну специфіку головних методів літератури. Проводи самостійний науковий пошук.

Зміст дисципліни: Поняття літературного процесу, етапи розвитку літератури та її художньо-творчі методи. Література Двнього Сходу; Античності. Література середніх віків, Відродження і доби Просвітництва. Література XIX — XX століть і сучасний літературний процес. Література Київської України-Русі. Українське бароко. Українська шкільна драма. Українська література XVIII століття. Тарас Шевченко як національний поет, становлення нової української літератури. Українська література XIX — XX століть та сучасність.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

Українська народна художня творчість

Мета: надати студентам історично-культурну панораму виникнення та розвитку української народної художньої творчості, навчити орієнтуватися в процесі виокремлення з повсякденного побуту українців народно-художньої творчості та її проявах.

Предмет: Українська народна художня творчість в усіх її різновидах та еволюції.

Завдання: формування у студентів цілісного бачення та розуміння процесів становлення, розвитку та побутування різноманітних складових української народної художньої творчості, прищеплення навичок відрізняти, систематизувати та характеризувати всі види народної художньої творчості; орієнтація в особливостях культурних проявів у різних регіонах України, пропаганда вітчизняної культури.

Навчальні результати / досягнення: Здатність розуміти матеріальну та духовну цінність народної художньої творчості України. Здатність розглядати народну художню творчість України як динамічний процес, зумовлений природними й соціально-історичними умовами життя. Здатність аналізувати народну художню творчість України в різних хронологічних межах та географічних ареалах у відповідному історико-художньому, економічному, соціокультурному, інституціональному та гендерному контекстах.

Зміст дисципліни: Історія виникнення і розвиток української народної художньої культури. Різноманітність уявлень та технологій щодо створення творів народної художньої творчості, унікальність регіонального мистецтва. Історія етносу і традиційна культура. Існування в культурному комплексі сучасних етносів двох чи трьох паралельних культур. Семантика і класифікація символів народної художньої творчості України: Язичництва, християнства (Білобог, Ярило, Ісус Христос); народної міфології, демонології; народного одягу, побуту і звичаєвості; народних звичаїв, обрядів, вірувань, традицій, ігор; народних промислів; народної ботаніки, зоології, медицини, астрономії; атмосферних явищ, географічних назв; чисел, геометричних фігур; геральдики, нумізматики, архітектури; кольорів, форм, мінералів, прикрас; частин людського тіла; Запорозького козацтва; слова, мови, мовлення, слов'янської абетки, Історичних постатей, видатних діячів культури (Тарас Шевченко, Маруся Чурай). Українське народне житло, народна архітектура України, основні види народного українського мистецтва: скульптура (вироби з глини, каменю, тіста); кераміка (гончарство, кахлярство, іграшки); різьблення по дереву (пласка, барельєфна, повна); ткацтво, килимарство, вишивка; виробництво предметів з кості, рогу, металу, скла, соломи, паперу тощо; декоративна пластика (писанкарство, стінний розпис, народний станковий живопис, народна гравюра, різьба по дереву; народне будівництво та ін.). Писанка. Образотворча діяльність людини як загальносвітове полікультурне явище. Геометричний і природний орнамент. Орнамент графічний, живописний, скульптурний, орнамент як елемент графіки, малярства, різьби, архітектури, предметів ужиткового мистецтва. Орнаментальна символіка. Народне пластичне мистецтво. Статус традиції як особливої реалії культури. Українське народне декоративно-прикладне мистецтво: художня обробка дерева, розпис, вишивання, ткацтво, різьблення, вироби з глини, шкіри, соломи, лози і т. д. Кераміка. Народні іграшки. Форми керамічних виробів та їх оздоблення в різних областях України. Декоративний розпис. Традиційні види народного розпису. Яворівський розпис. Петриківський розпис. Вироби з лози. Різьблення по дереву. Вишивання. Рушники. Вишиванки. Українське народне вбрання. Роль етнічної музики усної традиції в сучасній культурі – в Україні, в Європі, в світі. Народні художні промисли як творча та виробнича діяльність, метою якої є створення художніх виробів декоративно-ужиткового призначення, що здійснюється на основі колективного освоєння і спадкоємного розвитку традицій народного мистецтва у певній місцевості в процесі творчої праці майстрів народних художніх промислів. Кмітливість, використання нескладних побутових інструментів, різноманітність технік та необмежений перелік матеріалів для творчості. Синкретизм естетичного та практичного. Залежність народної художньої творчості від культурних, політичних або релігійних переконань населення. Народна художня творчість у Радянському союзі. Приватні майстерні, кооперативні артілі (до 1960 р.), державні фабрики художніх виробів, виробничо-художні об'єднання (із 1968 р.). Народна художня творчість за часів незалежності. Проблеми збереження і розвитку народної художньої творчості.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ОК 6. Історія і теорія вокального виконавства

Мета: надати молодим співакам і викладачам необхідний об'єм найважливіших знань на рівні взаємозв'язку «школа – композитор – співак – педагог» розглядаючи проблеми вокального мистецтва засобами аналізу вокально-педагогічних концепцій, науково-теоретичних робіт, які забезпечать якісне виховання виконавської культури та індивідуального стилю вокаліста, дозволять співаку художньо осмислити вокальний твір і більш доцільно формувати свій репертуар.

Предмет: світове і вітчизняне вокальне виконавство в історичних і теоретичних аспектах його розвитку.

Завдання: ознайомити студентів-вокалістів з найкращими здобутками світового вокального мистецтва; розкрити структуру підготовки та принципи роботи виховання співака у фаховому світовому вокальному мистецтві; розглянути такі теоретичні питання: раціональне й негативне в виконавсько-педагогічній діяльності вокалістів різних епох; визначити ідеальну модель умов життя та співу вокаліста, які надають можливість досягнути позитивних результатів; засвоїти методичні рекомендації вокальних педагогів-практиків щодо питань професійної підготовки співаків; поглибити знання про феномен вокальної музики як об'єкту музичного та театрального мистецтва; узагальнити сучасні концепції щодо класифікації голосів професійних вокалістів.

Навчальні результати / досягнення: знати: об'єкт, предмет, структуру «теорії вокального мистецтва» як складової мистецтвознавства; основні концепції науки про виконавську, педагогічну, композиторську та інтерпретаційну вокальну діяльність; еволюцію поглядів на вокальне мистецтво як науку; історію розвитку вокального мистецтва, її основні персоналії; проблеми вокальної педагогіки в контексті розвитку нових напрямів в музично-театральному та естрадному мистецтвах; основи класифікації голосів та їх функціонування в сфері вокального мистецтва; методи дослідження вокальної діяльності персоналій. Вміти: самостійно та вільно орієнтуватися в теоретико-методологічних засадах вокального мистецтва; використовувати дослідницький інструментарій методологічного апарату мистецтвознавства; обґрунтовувати власну думку щодо дискусійних проблем вокальної педагогіки; класифікувати вокальну музику за сутнісними ознаками їх поділу на жанри, форми, види, типи, категорії; розрізняти категорії та види голосів на слух. Робити соціально-історичний, культурологічний, музичний та інтонаційно-стильовий аналізи. Застосовувати знання щодо основних законів вокальної інтерпретації. Мати навички: застосування загальнонаукових та частково наукових методів дослідження; слухового аналізу вокальної музики; визначення внеску провідних композиторів вокальної музики, солістів-вокалістів і вокальних педагогів; критичної оцінки сучасних концепцій постановки голосу та вокальних методик; аналізу переваг та недоліків вокальної майстерності під час виконання співаками художніх творів; класифікації голосового апарату за діапазонними, тембральними і репертуарними складовими; визначення онтологічного та функціонального статусу вокальної музики.

Зміст дисципліни: Формування теоретичних засад вокального мистецтва. Наукові концепції функціонування голосового апарату в співі. Теорія співацького голосу у вокальній педагогіці. Сучасна вокальна

методологія. Вокальна класифікація голосів. Різновиди колективного співу та форми сольного вислову. Порівняльний аналіз академічної та народної технік співу. Специфіка звуковисотного інтонування в українському традиційному пісенному виконавстві. Методологічні засади засвоєння мистецтва народного вокального виконавства.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ОК 7. Музична культура позаєвропейських цивілізацій

Мета: формування у студентів історичного мислення на основі оволодіння знаннями та уявленнями щодо проблемно-методологічних аспектів історії музичного мистецтва; засвоєння великої кількості емпіричних, аналітичних, культурологічних та ін. фактів і спостережень, що сприяють виникненню необхідного музичного кругозору. Дослідження і реконструювання культурно-історичного процесу, з висвітленням елементів теорії культури – проблем етносу, мови, інтерпретації понять і термінів процесу наукової і художньої культури.

Предмет: історична еволюція музики позаєвропейських цивілізацій.

Завдання: планомірно вивчати музичний матеріал відповідно до тем, що складають зміст певного модуля; аналізувати прослуховані твори з позицій проблемних питань, що сформульовані в лекційному та семінарському матеріалі; виконувати тестові завдання щодо слухової атрибуції творів, що вивчаються; обговорювати на семінарах проблемні аспекти музичних явищ; вивчати наукову літературу, рекомендовану керівником курсу, та обговорювати її на практичних заняттях; складати конспект лекцій та вивченої літератури; робити доклади на задану тему; складати реферати за вивченою науковою літературою; систематично відвідувати лекційні та практичні заняття, вивчати рекомендовану наукову літературу та додаткові матеріали; залучити студентів до складних науково-теоретичних дискусій, які надають лекціям з історії музики позаєвропейських регіонів творчо-наукового характеру, для розуміння логіки розвитку світової культури, її ролі у прогресі людства; прищепити студентам уміння орієнтуватися в складних проблемах загальної теорії культури.

Навчальні результати / досягнення: знати: цивілізаційні витоки і детермінанти музичної культури позаєвропейських регіонів; базові поняття курсу «Історія музики позаєвропейських регіонів»; світоглядну сутність основних етапів розвитку музичної культури позаєвропейських регіонів як цілісного явища; основні етапи формування художніх стилів та напрямків у світовій культурі. притаманні стильові ознаки тієї чи іншої музичної епохи або творчого угруповання, усвідомити еволюційний характер розвитку музичної культури позаєвропейських регіонів, важливе значення народної музичної творчості, яка є фундаментом професійного музичного мистецтва; добре орієнтуватися в ідейних, філософських, суспільних та естетичних передумовах розвитку музичної культури; орієнтуватися в послідовній історичній появі музичних жанрів та форм у процесі їх взаємодії, обумовлені навчальною програмою музичні твори означеного часу; наукову літературу, де розглядаються питання історії музики позаєвропейських регіонів та загальні проблеми музичного мистецтва, історизму, теорії музичних стилів та жанрів, а також загальні явища художньої культури, на тлі та у взаємодії з якими розгорталось музичне мистецтво; спеціальну термінологію; нотний матеріал відповідно до навчальної програми. Вміти: орієнтуватися у процесах, що відбувались у музичній культурі відповідного періоду та регіону; атрибутувати на слух та за допомогою нотних текстів стильову, жанрову, персонально-авторську приналежність твору, що звучить; користуватись науковою та довідково-енциклопедичною літературою; реферувати наукову літературу; осмислювати наукову концепцію, приналежну тому чи іншому дослідникові; зіставляти різні точки зору на певну проблему та критично відноситися до одержаних наукових результатів; приймати активну участь у обговоренні проблем щодо запропонованих проблемних тем протягом семінарських занять; складати доповідь на задану керівником курсу тему; використовувати набуті навички та вміння у подальшій професійній діяльності, формуванні власної культури. Мати навички: історичного підходу до музично-історичних явищ; аналізувати музичні твори з точки зору музично-історичного процесу; осмисленого охоплення музичного твору за утримання його у довготерміновій пам'яті; оперування спеціальною термінологією; роботи з науковою літературою; володіння методикою складання доповідей та рефератів.

Зміст дисципліни: Музична культура як ціннісний феномен. Історична типологія музичної культури та її критерії. Проблема періодизації музичної культури. Поняття культурно-історичної епохи. Завдання курсу «Музична культура позаєвропейських цивілізацій». Проблеми взаємодії та взаємовпливу музичних культур Сходу і Заходу. Криза європоцентристської концепції музичного мистецтва на сучасному етапі. Класифікація європоцентристської концепції за М. Шахназаровой. Міфопоетична (релігійна) та емпірична (наукова) моделі світовідчуття у формуванні характерних особливостей музичних культур позаєвропейських регіонів. Міфологічний світогляд. Культуротворчі фактори музичних традицій позаєвропейських регіонів. Структурні рівні в системі національної культури. Національні традиції, етичні та естетичні концепції як основа музичної культури позаєвропейських регіонів. Проблема антропосоціогенезу. Процес формування ладових систем в музичних культурах позаєвропейських регіонів як відображення традиційних ментальних і світоглядних моделей. Специфіка взаємодії фольклорного та професійного в музичних культурах позаєвропейських регіонів. Поняття «культурний універсум». Індивідуальне і колективне у виконавській традиції та новаторства в музичних культурах позаєвропейських регіонів. Роль гео - політичного та соціального факторів. Проблема взаємодії музики і слова в музичних культурах позаєвропейських регіонів. Музична інтонація в процесі змісто - і формоутворення. Система символів і знаків музичної культури. Символістський характер музичних жанрів, тембрів, ритмоформул, інтонаційних комплексів, ладових систем в музичній культурі позаєвропейських регіонів. Музична культура Індії. Сакральний характер музичної системи мислення Індії. Проблема традиції і новаторства в індійській національній культурі. Музична культура Китаю. Теорії етосу і афектів в традиційній музиці Китаю. «Пекінська опера» – унікальний культурний феномен Китаю. Історія становлення музично -

театральної традиції Китаю. Музична культура арабського Сходу. Арабо-мусульманська музична культура в контексті релігійної традиції ісламу. Музична культура Японії. Полілог музичних культур Сходу в процесі формування традиційної музичної культури Японії. Характерні жанри. Традиційний інструментарій. Характерні особливості музичної культури Південно-Східної Азії. Індонезія, Малайзія, Філіппіни. Система жанрів. Традиційні форми музикування. Гамелан. Регіональне розмаїття музичних культур народів Африки та Австралії. Антропоморфізм і зооморфізм в музиці.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ОК 9. Історія української музики

Мета: цілеспрямоване та послідовне формування й розвиток у студентів комплексу професійних знань і практичних навичок, які зумовлюють необхідні умови щодо усвідомлення культурно-історичних закономірностей кристалізації та художнього розвитку українського музичного мистецтва.

Предмет: провідні тенденції художньо-історичного розвитку українського музичного мистецтва, притаманні різним етапам його культурно-історичного буття; генетичні інтонаційно-ладові та жанрово-стильові джерела української національної музичної творчості; творчість видатних вітчизняних композиторів, репрезентативна для суттєвих етапів розвитку українського музичного мистецтва; стильові процеси, властиві українській музичній культурі ХХ – початку ХХІ ст.

Завдання: формування цілісного уявлення про музичну культуру України; розкриття сутності українського музично-історичного руху від найдавніших часів до початку ХХІ століття; виявлення ролі українського музичного мистецтва та його визначних репрезентантів у світовій музичній культурі; розкриття жанрово-стильових засад української музики, властивих певним культурно-історичним періодам; створення теоретичного підґрунтя щодо розуміння художньо-історичних закономірностей розвитку українського музичного професіоналізму; визначення національної специфіки образно-художнього віддзеркалення картини світу в творчості українських композиторів; виявлення семантичних зв'язків розвитку українського музичного мистецтва зі світовими і національними соціокультурними й художніми процесами; вивчення творчого шляху та художньої спадщини провідних українських композиторів; оволодіння технологією аналітичного узагальнення структурних та художніх закономірностей творів українських композиторів; висвітлення інноваційних мистецьких тенденцій, притаманних сучасній українській музиці; усвідомлення місця українського музичного мистецтва в мозаїці світових художньо-історичних процесів сьогодення.

Навчальні результати / досягнення: знати: в повному обсязі музичний та теоретичний матеріал курсу; національно-ментальну специфіку та стильові засади українського професійного музичного мистецтва; інтонаційно-жанрові ознаки національного фольклору та його етнорегіональну специфіку; основні етапи художньо-історичної еволюції української музики; специфіку жанрово-стильових процесів в контексті певного історичних періодів розвитку українського музичного мистецтва; роль української музики в європейському та світовому художньому просторі; творчість провідних українських композиторів, які репрезентують різні історичні періоди художнього буття національного музичного мистецтва; жанрово-стильові, образно-інтонаційні та конструктивні особливості, рекомендованих музичних творів; провідні тенденції сучасного жанрово-стильового розвитку української музики. Вміти: вільно орієнтуватися в теоретичному музично-художньому матеріалі курсу; аналізувати, порівнювати та співставляти музичні твори українських авторів, визначати їх композиційно-драматургічні та жанрово-стильові особливості; характеризувати основні етапи історичного розвитку української музики; визначати особливості сучасного розвитку української музики; обґрунтовувати та логічно формулювати власну думку щодо дискусійних проблем музично-історичного руху в Україні; застосовувати сучасну методологію щодо аналізу творів українських композиторів; опрацьовувати друковані та електронні музикознавчі джерела матеріали мережі Internet з метою вивчення основних аспектів курсу; логічно та послідовно викладати засвоєний матеріал в письмових роботах та у сучасних семінарських виступах.

Зміст дисципліни: Джерела української музичної культури від архаїчних часів до Х ст. Українське музичне мистецтво доби Середньовіччя (Х – XV ст.). Ренесансні прояви в музичній культурі України кінця XV – першої половини XVII ст. Українська музика другої половини XVII – першої половини XVIII ст. (доба козацького бароко). Музична культура України др. половини XVIII – початку XIX ст. (тенденції класицизму). Художньо-стильові процеси в Українській музиці першої половини XIX ст. (прояви романтизму). Музична культура України другої половини XIX ст. – початку ХХ ст.: ствердження національної композиторської школи. Соціокультурні та мистецькі умови буття української музики першої третини ХХ ст. Основні вектори розвитку українського музичного мистецтва 30-х – 50-х рр. ХХ ст. Провідні стильові концепції та інноваційні мистецькі процеси в українській музиці 60-80-х рр. Музичне мистецтво України на зламі ХХ – початку ХХІ ст.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ОК 8. Історія світової художньої культури

Мета: оволодіння студентами теоретичним і фактологічним та матеріалом з історії світової художньої культури.

Предмет: історія світової художньої культури від давнини до сучасності.

Завдання: вивчення сутності художньої культури, її структури, особливостей розвитку, функцій, місця в системі культури в цілому; встановлення художніх особливостей, найзначніших мистецьких феноменів та найвідоміших представників давньосхідних, античних культур, західноєвропейської культури XI–XXI ст., художньої культури Візантії, ісламського світу, Росії “Золотого” та “Срібного” “віку”; набуття дослідницьких навичок студентів у галузі мистецькознавчого аналізу та культурологічної компаративістики.

Навчальні результати / досягнення: знати: специфіку художньої культури, її структуру, особливості

розвитку, функції, місце в системі культури в цілому; основні закономірності ідейно-стилістичної еволюції світової художньої культури та специфіку її сучасного стану; прикметні соціокультурні та художньо-мистецькі ознаки давньосхідних, античних культур, західноєвропейської культури XI– XXI ст., і художньої культури Візантії, ісламського світу, Росії “Золотого” та “Срібного” “віку”; найвизначніші досягнення й пам’ятки світової архітектури, скульптури, образотворчого мистецтва, літератури, музичного та театрального мистецтва. Вміти: ідентифікувати культурні явища щодо їх приналежності до тієї чи іншої культури; визначати ідейно-стилістичну приналежність тієї чи іншої пам’ятки світової архітектури, скульптури, образотворчого мистецтва, літератури, музичного та театрального мистецтва. самостійно з’ясувати сучасні мистецькі процеси й робити прогнози у сфері розвитку культури початку XXI ст.

Зміст дисципліни: Поняття і зміст художньої культури, Методологічні засади та історіографія історії художньої культури. Художня культура первісної доби, Художня культура Стародавньої Месопотамії, Художня культура Стародавнього Єгипту, Художня культура народів Передньої Азії та Ірану, Художня культура Стародавньої та Середньовічної Індії, Художня культура Стародавнього та Середньовічного Китаю, Художня культура Стародавньої Греції, Художня культура Стародавнього Рима. Художня культура Візантії, Художня культура арабо-мусульманського світу, Художня культура середньовічної Західної Європи, Художня культура Західної Європи доби Відродження, Художня культура Західної Європи XVII – XIX ст., Художня культура Росії «Золотої» та «Срібної» «віку», Світова художня культура XX – початку XXI ст.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ВБ 2.1.

Вікова психологія та психологія музичного педагогічного впливу

Мета: навчання студентів доцільному застосуванню відповідних психолого-педагогічних знань і умінь, методів і прийомів задля вдосконалення виховної та педагогічної практики.

Предмет: основні поняття вікової психології та психології музичного педагогічного впливу; проблеми та закономірності психологічних законів та закономірностей у педагогічній діяльності.

Завдання: засвоїти загальні закономірності психічного розвитку і формування особистості; навчитися розуміти внутрішній світ учня на різних етапах його життєвого шляху; сприяти свідомому творчому засвоєнню теоретичних і прикладних основ в сфері музичного мистецтва.

Навчальні результати / досягнення: здатність продемонструвати базовий рівень знання та розуміння основних законів психічної діяльності людини, здатність враховувати вікові, гендерні, соціально-економічні, релігійні, культурні та інші відмінності при вирішенні завдань у професійній та соціальній діяльності; здійснювати діагностику психологічних властивостей і станів, особливостей розвитку різних сфер особистості; використовувати методи психолого-педагогічного впливу.

Зміст дисципліни: Предмет та завдання вікової психології та психології музичного педагогічного впливу. Психічний розвиток, онтогенез, провідна діяльність, соціальна ситуація розвитку, психічне новоутворення, чинники розвитку особистості. Концептуальні підходи до вивчення вікових особливостей людини, їх основні показники, параметри та механізми психофізіологічного розвитку. Основні характеристики методів дослідження вікової та педагогічної психології. Формування особистості в онтогенезі. Проблема пізнання психічної діяльності людини. Вивчення її дій, вчинків, мовної поведінки. Вікова періодизація: основні підходи. Психологія дошкільного дитинства. Психологічний розвиток та формування особистості школяра. Психологія ранньої юності та дорослості. Психологія навчання. Психологія виховання. Психологія педагогічної діяльності. Психологія впливу в сфері мистецтва. Педагогічна діяльність, педагогічні здібності, стилі педагогічної діяльності. Теоретичні і прикладні аспекти педагогічної діяльності. Професійно значущі якості особистості учителя. Ефективність діяльності учителя і критерії її оцінки. Психологічні основи педагогічного такту і його вплив на учбову діяльність і поведінку учнів. Умови створення здорового психологічного клімату. Самоосвіта і самовиховання як умова успішної педагогічної діяльності учителя в музичних колективах.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 210 годин / 7,0 кредитів ECTS.

Психологія сприйняття

Мета: ознайомлення студентів з механізмами психічної діяльності людини, а також закономірностями функціонування процесів сприйняття оточуючої, зокрема, соціальної дійсності.

Предмет: закономірності, механізми та феномени процесів сприйняття в різноманітних ситуаціях соціальної взаємодії, зокрема, в умовах професійної музичної діяльності.

Завдання: вивчення психологічних феноменів та закономірностей сприйняття та соціальної перцепції, а також формування науково психологічної позиції відносно можливостей використання феноменів сприйняття з метою впливу в різних видах соціальної взаємодії та прогностичного впливу.

Навчальні результати / досягнення: знання сучасних уявлень про психологічну природу та закономірності сприйняття, а також методичних підходів до вивчення соціального впливу та соціальної перцепції; вміння орієнтуватися у навчальній, науково-практичній та науковій літературі з даної галузі психології та використовувати набуті знання в ситуаціях взаємодії та професійній музичній діяльності.

Зміст дисципліни: Сприйняття як складна перцептивна діяльність. Роль та місце когнітивних процесів в створенні образів дійсності. Закономірності сприйняття з позицій гештальтпсихології. Властивості та види сприйняття. Поняття аперцепції та роль досвіду людини в перцептивному процесі. Роль та місце соціального впливу та сприйняття в психології спілкування. Ефекти соціального сприйняття як фактор впливу. Поняття соціальної перцепції та історія її вивчення.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 210 годин / 7,0 кредитів ECTS.

ОК 10. Вокал

Мета: набуття навичок роботи з голосом, знайомство з музичними стилями. Досягнення повного органічного злиття слова та вокалу при абсолютній свободі голосового апарату.

Предмет: набуття навичок роботи з голосом, знайомство з музичними стилями.

Завдання: розвиток художньо-творчих та виконавських здібностей; оволодіння й удосконалення вокально-технічних та виконавських навичок; формування і розвиток вокального слуху, вокальних уявлень та співацьких навичок; забезпечення високого рівня оволодіння вокальною технікою; досягнення повного органічного злиття слова та вокалу при абсолютній свободі голосового апарату; досягнення чистоти інтонації, емоційної насиченості та виразності голосу; оволодіння особливостями виконання творів різних музичних напрямів та стилів; створення та постійне розширення репертуарного фонду для майбутньої творчо-виконавської та викладацької роботи.

Навчальні результати / досягнення: знати: основні етапи та принципи самостійної роботи над вокальним твором; основні музичні терміни та поняття; стильові особливості виконання вокальних творів, що відповідають певному стилю, напрямку, жанру; засоби виконавської виразності. Вміти: організувати свій професійний режим, голосове навантаження; розвивати технічні можливості свого голосу; виконувати твори різні за напрямом, стилем та характером; виконувати твори на концертній естраді; добирати нові твори до власного репертуару у відповідності з індивідуальною манерою співу, характеристиками голосу та власним сценічним іміджем; створювати самобутні інтерпретації, яскраві концертні номери; критично здійснювати самоаналіз та оцінювати власне та чуже виконання.

Зміст дисципліни: Примарний тон, дихання, дикція. Розвиток навичок співу на опорі. Прикриття перехідних нот. Робота над диханням, дикцією, діапазоном. Пробудження відчуття музики та поєднання з технікою. Нові стилі музики та удосконалення творчого процесу. Робота над образністю та емоційністю голосу. Вдосконалення набутих навичок та пошуки свого стилю-іміджу. Відтворення свого стилю-іміджу на основі підготовленої програми.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 840 годин / 28 кредитів ECTS.

ОК 11. Вокальний ансамбль

Мета: комплексне формування особистості виконавця естрадних і джазових пісень, учасника вокального ансамблю, який знає специфіку співочих манер і виконавських стилів у царині естрадної, популярної, рок-музики та джазу, а також основи режисури естрадної пісні.

Предмет: Практичний курс «Вокальний ансамбль» є однією з профільюючих дисциплін з фаху «Музичне мистецтво», спеціалізації «естрадний спів». Це традиційно найбільш поширена виконавська форма репрезентації та популяризації вокально-естрадного світового та вітчизняного надбання.

Завдання: підготувати майбутнього фахівця до професійної виконавської діяльності в якості учасника вокального колективу; прищепити необхідні навички ансамблевого виконавства; вдосконалити вокально-ансамблеву техніку; виховати інтонаційно-ладовий та вокальний слух; ознайомити зі стилями і манерою народного співу різних регіонів України; опанувати різні естрадні манери співу, засвоїти мовну специфіку різних народів; розвинути художнє мислення, висвітити комплекс виражальних засобів інтерпретації творів; засвоїти кращі зразки естрадно-пісенної спадщини України і світу. Головним завданням практикуму є підготовка студентів до майбутньої діяльності в якості учасника естрадного (джазового) вокального ансамблю. При проведенні практичних занять та під час самостійної роботи студентів кваліфікаційного рівня «бакалавр» відбувається засвоєння ними специфіки ансамблевого виконання, зокрема вироблення якостей інтонаційної впевненості та самостійності. Певна увага приділяється засвоєнню та опануванню різними естрадними (джазовими) співочими стилями.

Навчальні результати / досягнення: знати: об'єкт, предмет, структуру курсу «Вокальний ансамбль» як складової музичного мистецтва; реєстрово-темброві характеристики голосів вокального ансамблю; особливості різних манер естрадного співу; специфіку українського та світових мов; співацько-технічні прийоми, характерні для естрадно-пісенного виконавства України та світу; особливості побутування, традиційного виконання та репродуктивної трансляції пісенних зразків різних жанрів; кращі та характерні зразки естрадно-пісенної скарбниці України та світу. Вміти: вільно орієнтуватися в жанрових особливостях виконання естрадних (поп-, рок- джазових та ін.) пісень; самостійно працювати з нотними текстами, аудіо і відеоматеріалами; визначати професійний та художній виконавський рівень вокальних та вокально-інструментальних ансамблів; визначати виконавські (вокальні, дикційні, інтонаційні, функціонально-жанрові) труднощі та засоби їх подолання; самостійно розкривати стильову своєрідність, регіональну самобутність естрадних пісенних творів. Мати навички: концертного ансамблевого виконавства; володіння співочим диханням, яскраво вираженим тембрально насиченим звукоутворенням; художнього осмислення образного строю вокального твору; багатоваріантного виконання творів підголосково-поліфонічної фактури; володіння технікою ансамблевого музикування; забезпечення процесу самооптимізації; відтворення «живої» гнучкої та варіативно-змінної поліфонічної тканини джазового співу; підбору відповідного інструментального супроводу; використання елементів декоративно-ужиткового мистецтва під час виконання сучасних естрадних обробок пісень різних народів.

Зміст дисципліни: Знайомство з практикою ансамблевого співу, як традиційної та найефективнішої школи виховання співака народного напрямку. Знайомство з жанрами естрадної музики. Усвідомлення та практичне засвоєння типів співочого дихання. Визначення та фіксація відчуття опори звука. Реєстри голосу. Режими роботи гортані. Знайомство з різновидами вокально-тембрової традиції України, європейських країн та інших народів світу. Артикуляційний апарат, відпрацювання вправ на дикцію. Специфічні прийоми естрадного і джазового співу. Знайомство та робота над відтворенням особливостей виконання ретро-пісень, авторських

пісень, джазових вокальних композицій тощо. Склад співочих гуртів. Основні форми багатоголосся в естрадних ансамблях і функції співаків. Особливості виконання ліричних пісень. Основні засоби художньої виразності, формоутворюючі принципи співу. Сценічна режисура оформлення естрадної (джазової) пісні. Сценічні атрибути, костюм. Складання програми концертного або тематичного виступу естрадного (джазового) ансамблю.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 885 годин / 29,5 кредитів ECTS.

ОК 12. Аранжування естрадної пісні

Мета: розвиток навичок перекладання хороших та сольних вокальних творів для різних складів хору та вокального естрадного ансамблю.

Предмет: безпосереднє знайомство із різними прийомами хорового письма в процесі навчання, що допомагає глибокому розумінню специфіки вокального звучання, сприяючи розвитку професійних якостей естрадного співака.

Завдання: розширити уявлення студентів про предмет аранжування естрадної пісні, його співвідношення з іншими науковими дисциплінами та практикумами циклу фахових дисциплін спеціальності «Музичного мистецтва», спеціалізації «естрадний спів»; проникнути в музичну атмосферу кожної художньо-історичної епохи; розглянути основні вокальні стилі різних історичних періодів; ознайомити з провідними історичними національними вокальними школами; висвітлити виконавську палітру видатних майстрів вокального мистецтва; надати основні знання з питань аранжування вокального мистецтва у світлі вимог сучасної вокальної науки; розвинути музично-естетичний смак студентів; розширити загальний музично-історичний круговид майбутніх фахівців у царині музичного мистецтва.

Навчальні результати / досягнення: знати: сутність основних категорій щодо визначення понять акомпанемент, гармонія, підголоски тощо; основні тенденції техніки аранжування; кращі зразки світової музики; історіографію мистецтва вокального виконавства, його основні персоналії; характерні риси провідних вокальних стилів; провідні історичні національні вокальні школи; визначення базових термінів історичної сфери вокального мистецтва. Вміти: самостійно та вільно орієнтуватися в історико-теоретичних положеннях вокального мистецтва; самостійно та вільно орієнтуватися в теоретичних засадах основ аранжування; самостійно та вільно орієнтуватися в естрадно-музичних стилях; обґрунтовувати власну думку щодо концепції різноманітних вокальних творів з точки зору аранжування; орієнтуватися в стилях та напрямках сучасної популярної музики; розуміти складі ансамблевих колективів естрадно-джазового спрямування; класифікувати співацькі голоси за рядом ознак; визначати основні риси провідних історичних вокальних стилів; застосовувати базову термінологію історичної сфери вокального мистецтва; визначати основні риси історичних національних вокальних шкіл; проводити історико-теоретичний аналіз вокального художньо-виконавського матеріалу.

Зміст дисципліни: Роль та місце вміння та навичок вокально-хорового аранжування у професійній діяльності естрадного вокаліста. Основні художні та технологічні принципи вокального, ансамблевого та хорового аранжування. Аранжування (перекладання) вокальних пісенних творів з однорідного на мішаний вокальний ансамбль. Загальна характеристика жіночих, чоловічих та дитячих співацьких голосів (діапазон, примарні зони та регістри). Основні технологічні засоби перекладання музичного твору з однорідного складу на мішаний. Аналіз відповідних музичних зразків та практичні завдання. Аранжування (перекладання) вокальних пісенних творів з мішаного складу на однорідний. Технологічні прийоми перекладання музичних творів з мішаного складу на однорідний жіночий. Основні технологічні засоби перекладання музичного твору з мішаного на однорідний чоловічий. Основні технологічні засоби перекладання музичного твору з мішаного на дитячий. Аранжування (обробка, транскрипція) вокальних пісенних творів для різних виконавських складів. Загальні прийоми гармонізації вокально-пісенної мелодії. Літерно-цифрові позначення акордів та засоби їх транскрипції. Принципи відбору акордів для гармонізації пісенної мелодії (у разі відсутності літерно-цифрових позначень). Основні закономірності функціональної логіки. Основні технологічні прийоми викладення гармонічної вертикалі у партитурах для вокальних ансамблів різних складів. Основні технологічні прийоми створення інструментального супроводу для творів пісенного складу. Загальні принципи роботи з сучасними цифровими музичними інструментами.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ОК 14. Методика викладання спецдисциплін

Мета: розвиток знань та умінь, необхідних для майбутньої викладацької діяльності, ознайомлення студентів з основними положеннями методики викладання вокалу, навчання правильного підходу до виховання професійного голосу артиста-вокаліста та формування співака в цілому, виховання фахівця високого рівня.

Предмет: методика викладання одного з найстародавніших видів мистецтва – співу.

Завдання: розширення уявлення студентів про предмет вокальної педагогіки, її співвідношення з іншими науковими дисциплінами та практикумами циклу фахових дисциплін спеціальності «Музичного мистецтва», спеціалізації «естрадний спів»; висвітлення основних етапів становлення вокальної педагогіки як науки; ознайомлення з характерними рисами провідних національних вокальних шкіл; розгляд основних методичних принципів провідних вокальних шкіл; розкриття суті основних принципів виховання співака на сучасному етапі розвитку вокальної педагогіки; розгляд сучасної терміносистеми вокальної педагогіки; надання основних знань з питань розвитку голосу учня та виховання професійного співака у світі вимог сучасної вокальної методики; розгляд методів та принципів «системи Станіславського», які використовуються у вокальній педагогіці; поглиблення уявлення про сучасну проблематику та організацію досліджень у галузі вокалу, необхідних для наукового обґрунтування процесу виховання співаків; формування власного дослідницького досвіду студентів для практичного застосування вокально-педагогічної теорії та методики як у процесі виконання курсової

роботи, так і в виконавській та педагогічній сферах майбутньої професійної діяльності; розширення загального музично-історичного круговиду майбутніх фахівців у царині музичного мистецтва.

Навчальні результати / досягнення: знати: основні етапи формування та розвитку вокальної педагогіки як науки; історіографію вокальної педагогіки, її основні персоналії; характерні риси національних вокальних шкіл; основні методичні принципи провідних вокальних шкіл; визначення базових вокально-педагогічних термінів; основні завдання першого періоду занять з учнем-вокалістом; способи удосконалення співацького голосу; основні вокально-педагогічні методи виховання співацького голосу на сучасному етапі розвитку вокальної педагогіки; побудову уроку вокалу; дефекти тембру голосу та класифікацію розладів співацьких голосів; загальні правила поводження з голосовим апаратом, норми співацького навантаження; гігієнічне значення розспівування; методику організації самостійної роботи учня-вокаліста; основні тези та елементи «системи Станіславського», які використовуються у вокальній педагогіці; складові музично-режисерської роботи над вокальним твором; основні завдання, що стоять перед вокальним педагогом; основні професійні якості педагога-вокаліста. Вміти: самостійно та вільно орієнтуватися в теоретико-методологічних положеннях вокальної педагогіки; обґрунтовувати власну думку щодо дискусійних проблем вокальної педагогіки; визначати основні завдання вокально-педагогічної роботи; класифікувати співацькі голоси за рядом ознак; застосовувати знання щодо основних питань практичної роботи з учнем-вокалістом; визначати основні способи удосконалення співацького голосу; застосовувати сучасну термінологію вокальної педагогіки; виконувати на фортепіано вправи для розспівування та розвитку вокальної техніки учня-вокаліста, транспонуючи їх за напівтонами вгору та вниз по діапазону співацького голосу; визначати недоліки тембру співацького голосу; складати план попередньої роботи над вокальним твором; проводити аналіз художньо-педагогічного матеріалу.

Зміст дисципліни: Західноєвропейські національні вокальні школи. Російська національна вокальна школа. Українська національна вокальна школа. Сучасні відомі провідні школи естрадного й джазового вокалу. Американські естрадні та джазові школи. Методики з естрадного вокалу російських педагогів. Методики з естрадного вокалу українських педагогів. Основні питання практичної роботи з учнем. Завдання першого періоду занять з учнем. Розвиток голосу учня у класі вокалу. Робота над різноманітними видами вокалізації. Розвиток вокально-виконавської майстерності учня-вокаліста. Робота над особливостями техніки співу у мюзиклі та естрадно-джазового вокалу. Робота по виправленню деяких недоліків тембру голосу. Робота над художнім образом з учнем-вокалістом. Про самостійну роботу учня-вокаліста. Гігієна та режим учня-вокаліста. Основні професійні якості вокального педагога.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ОК 15. Аналіз музичних творів

Мета: формування всебічного й повного розуміння музичного твору як цілісного культурно-історичного явища у єдності його форми та змісту.

Предмет: система знань про формоутворення в музиці європейської культурної традиції.

Завдання: оволодіти методикою теоретичного і слухового аналізу музичних творів на засадах раціонально-логічного та художньо-емоційного сприйняття; вивчити основні принципи формоутворення з позицій структурно-композиційних та художньо-процесуальних факторів; сформувати здатність до самостійного аналізу змісту твору, його музичної мови та засобів виразності як провідних формоутворюючих компонентів; розвинути уміння досліджувати музичні твори з метою об'єктивної оцінки їх художньої значимості, культурно-історичної та мистецької цінності; збагатити особистий музичний досвід; виробити вміння використовувати знання з аналізу музичних творів у практичній діяльності.

Навчальні результати / досягнення: знати в повному обсязі музичний та теоретичний матеріал курсу. Вміти: вільно орієнтуватися в теоретичному матеріалі курсу; аналізувати будь-який нотний і звуковий матеріал; визначати особливості сучасного розвитку української музики. Обґрунтовувати погляд на певний твір чи музичний напрямок. Застосовувати сучасну методологію щодо аналізу музичних творів.

Зміст дисципліни: Аналіз музичних творів: дисципліна, яка вивчає принципи будови та розвитку музичних творів на основі узагальнення музично-теоретичних знань із курсів історії музики, гармонії, поліфонії. Музичний твір як об'єкт системного аналізу. Музична форма та зміст. Музична тема. Жанр у музиці. Жанр та стиль. Період. Види періоду. Прості форми. Двочастинна форма. Прості форми. Тричастинна форма. Складні форми. Варіаційна форма. Куплетно-варіаційна форма. Рондо. Сонатна форма. Вільні форми. Змішані форми. Циклічні форми та контрастно-складені форми.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ОК 16. Фортепіано

Мета: формування професійних піаністичних навичок та виконавсько-вольових якостей, а також розвиток художнього смаку й загальної музичної культури студента.

Предмет: фортепіанне виконавство.

Завдання: опанування гри на фортепіано в обсязі, необхідному для майбутньої практичної діяльності; виконання індивідуальної програми, складеної згідно з програмою курсу; освоєння основних видів фортепіанної техніки, постійне удосконалення технічної майстерності (виконання технічних вправ, гам, акордів арпеджіо та різноманітних етюдів); опанування різними видами поліфонії (підголосковою, контрастною, імітаційною); оволодіння принципами виконання творів крупної форми (фортепіанні концерти, сонати, варіації, твори циклічної форми); формування навичок виконання різних за стилем та характером фортепіанних мініатюр; опанування специфікою виконання ансамблевих творів; визначення виконавських особливостей акомпанементу та їх застосування у вокально-хорових та інструментальних творах; оволодіння навичками

читання з листа та транспонування; реалізація художньої ідеї твору в досконалій піаністичній формі; накопичення необхідних знань з теорії та історії музичної культури та їх застосування у виконавській інтерпретації; оволодіння різноманітним репертуаром; створення репертуарного фонду для майбутньої творчої роботи.

Навчальні результати / досягнення: знати: специфіку інструменту фортепіано, клавикорду та клавесину; історію розвитку фортепіанного виконавства та специфіку найголовніших етапів (загальну характеристику); стильові особливості фортепіанних творів, згідно певного історико-культурного контексту жанру, стилю, епохи (музика епохи бароко, рококо, класицизму, романтизму, імпресіонізму, експресіонізму, авангарду тощо); основні етапи та принципи роботи над фортепіанним твором; специфіку виконання фортепіанних творів різних за жанром, стилем, характером; основні музичні терміни; головні принципи аплікатури, педалізації, артикуляції та інших засобів виконавської виразності. Вміти: самостійно і грамотно розбирати нотний текст і виконувати напам'ять музичний твір; визначати художні, стильові та композиційні особливості твору; обирати належні технічні прийоми виконання, що відповідають певним видам фортепіанної фактури; використовувати різноманітні засоби виконавської виразності (визначати аплікатуру, педалізацію, артикуляцію, що відповідають виду фортепіанної фактури та композиторському стилю); виконувати фортепіанні твори різних жанрів та форм (поліфонія, крупна форма, п'єса тощо); формулювати і обґрунтовувати план виконавської інтерпретації; виконувати твір для компетентної слухацької аудиторії; критично аналізувати та оцінювати своє виконання.

Зміст дисципліни: Змістовний розділ 1 – «Академічний». Цей розділ є базовим, оскільки репрезентований жанрами творів, що складають основу педагогічного репертуару. Розділ формує виконавський репертуар студента, передбачає сольне виконання фортепіанних творів у наступних жанрах: Поліфонічний твір; Твір крупної форми (сонатне алегро, варіації, рондо); Твір малої форми (фортепіанні мініатюри різні за стилем, характером та жанром). Проблеми музичного (нотного) тексту. Засоби музичної виразності. Жанрові особливості. Стильова специфіка. Музична драматургія та архітектоніка. Втілення художнього образу. Проблеми виконавської інтерпретації. Змістовний розділ 2 – «Технічний». Передбачає накопичення досвіду виконання технічних вправ, гам та етюдів на різні види техніки. Модуль спрямований на удосконалення технічних можливостей студентів. Проблеми артикуляції. Поліваріантність прийомів опанування технікою. Баланс між технічними та художніми завданнями. Змістовний розділ 3 – «Креативно-розвиваючий». Передбачає оволодіння навичками читання з листа, транспонування, виконання ансамблевих творів та акомпанементу. Призначення цього модуля пов'язано з професійною діяльністю студента. Так, студентам спеціалізацій: «Народний спів», «Естрадний спів» треба більш уваги приділяти акомпанементу, а студентам спеціалізацій: «Народні інструменти», «Оркестрові духові та ударні інструменти», «Музичне мистецтво естради» – ансамблю. Студентам диригентських спеціальностей особливу увагу слід приділяти читанню з листа та транспонуванню. Проблеми концентрації уваги. Розвиток навичок читання з листа та транспонування. Виховання відчуття партнерства (акомпанемент, ансамбль).

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 270 годин / 9,0 кредитів ECTS.

ОК 13. Сольфеджіо

Мета: систематичне, цілеспрямоване та послідовне формування й розвиток у студентів комплексу спеціальних професійних знань, умінь і практичних навичок інтонаційно-слухового сприйняття й відтворення ладогармонічних явищ, що склалися в музичному мистецтві різних епох і стилів; а також формування активного музичного слуху та музичної пам'яті, навичок виразного і чистого інтонування.

Предмет: мажоро-мінорна ладова система в різноманітних інтонаційних та структурних проявах, ладоутворення народнопісенної творчості; ладогармонічні комплекси сучасної музики; авторські тональні системи ХХ ст., різновиди метроритмічної та фактурної організації.

Завдання: практичне інтонаційне та слухове засвоєння основних положень курсів музично-теоретичного циклу; виховання й розвиток музично-теоретичного мислення та сприйняття ладогармонічних явищ; опанування інтонаційно-ладовими та метро-ритмічними закономірностями; оволодіння технологією побудови елементів музичної мови; слухове визначення інтонаційно-стильової та композиційної специфіки музичних творів; удосконалення навичок чистого і виразного інтонування окремих елементів музичної мови та художніх прикладів музики різних жанрів та стилів; засвоєння методів аналітичного узагальнення структурних та художніх закономірностей музичної творчості, що є необхідними у подальшій науково-практичній, виконавській та педагогічній діяльності музикантів-професіоналів; оволодіння технологією аналітичного узагальнення структурних; сольфеджування нового матеріалу з листа; сольфеджування народних або авторських пісень по пам'яті з додаванням другого голосу на фортепіано або іншим співаком); повторення складних прикладів та окремих інтонацій; вивчення зразків напам'ять; спів вивчених мелодій у різних тональностях; ансамблевий спів та у формі діалогу (по фразах та реченнях); спів одного голосу з багатоголосного прикладу у супроводі інших голосів на фортепіано; спів багатоголосся по вертикалі від басового голосу угору в зручному регістрі.

Навчальні результати / досягнення: знати: в повному обсязі теоретичний матеріал курсу; стильові особливості гомофонно-гармонічного та поліфонічного мислення; основи ладо гармонічної системи мажору і мінору; специфіку народно-ладової системи мислення; інтонаційно-стильові особливості музики ХХ ст.; побудову елементів музичної мови (звукорядів ладів, інтервалів, акордів). Вміти: точно інтонувати елементи музичної мови: інтервали, акорди, звукоряди ладів, тональностей, акордово-гармонічні послідовності, модуляції різних типів; ритмічно вірно виконувати вокально-інтонаційні вправи, мелодії, розспівки, одноголосні приклади та окремі партії багатоголосної музики; музичні фрагменти з авторських творів; професійно грамотно фіксувати в нотному тексті слухові уявлення окремих елементів (звукорядів ладотональностей, інтервалів, акордових послідовностей, фрагментів музичних прикладів); детально орієнтуватися в звучанні багатоголосся

(гармонічного поліфонічного та мішаного складів); співати в ансамблі, координуючи рух голосів у багатоголосі, знайти та виправити окремі помилки в інтонуванні інших виконавців; визначати на слух елементи музичної мови (інтервали, акорди, ладо гармонічні звороти, модуляції тощо), жанрово-стильових традицій; аналізувати та визначати на слух ладогармонічну, ритмічну, темброву структури запропонованих творів; вільно орієнтуватися в музичній фактурі творів, визначати усі її складові й конструктивні елементи в їх інтонаційному взаємозв'язку.

Зміст дисципліни: Гармонічні лади. Звукоряди мажорних і мінорних ладотональностей. Діатонічні секвенції. Діатонічні інтервали на ступенях мажору і мінору. Прості та складені структури. Консонанси і дисонанси. Інтервальні послідовності. Характерні інтервали. Діатоніка мелодичних ладів народної музики. Ладова специфіка української народної музики. Інтонаційно-ритмічна специфіка мелодики грегорианських та знаменних наспівів. Тризвуки головних гармонічних функцій та їх обернення. Тризвуки побічних ступенів. Медіанта та субмедіанта. Зменшений тризвук та його обернення в мажорі і мінор. Збільшений тризвук: особливості побудови та розв'язання. Повна діатоніка. Головні та побічні септакорди мажору і мінору. Д7 та його обернення у послідовностях. Перервана каденція (Д7- VI). Септакорд II ступеня а його звернення. Різновиди гармонічних зворотів за участю II7. Септакорд VII ступеня та його обернення. Різновиди акорди доміантової групи. Д з секстою та ДVII7 з квартою. Нонакорди. Ладова альтерація в мажорі та мінорі. Хроматичні інтервали. Хроматичні допоміжні звуки. Альтерація акордів субдомінанти. «Неаполітанський» секстакорд. Акордовий комплекс подвійної доміаннти (DD7 і DDVII7). Альтерація акордів групи доміаннти. Хроматична альтерація. Хроматична гама. Хроматичні прохідні звуки. Метроритмічні труднощі у мелодичному хроматизмі. Відхилення. Хроматична секвенція. Функціональна модуляція I ступеню спорідненості. Модуляція в паралельну тональність. Модуляційний рух у доміантовому напрямі. Модуляція з мажору у III ст. Модуляція з мінору у VII ст. Модуляція в субдомінантовому напрямі. Модулююча (транспонуюча) секвенція. Модуляція у тональності II ступеню спорідненості. Модуляція у тональності III ступеню спорідненості. Модуляція у віддалені тональності. Енгармонійна модуляція. Еліпсис. Підголоскова поліфонія в системі інтонаційних зв'язків. Контрастно-тематична поліфонія. Вокально-хорове поліфонічне багатоголосся строгого стилю. Вільна імітаційна поліфонія. Канон. Інвенція. Фуга. Народнописенні, академічні та сучасні естрадні зразки в поліфонічній обробці. Ладотональні системи XX ст. Політональність та поліладовість. Атональність та серійна (додекафонна) мелодика. Ритмоінтонаційна специфіка музики «третього пласта». Ладоутворення джазової музики Блюзовий лад. Структурні та виражальні можливості акордики XX ст. Багатотерцеві структури. Поліакорди. Моноінтервальна акордика. Кварт- та квінтакорди. Кластери та їх різновиди. Сонорні нашарування. Поліінтервальна акордика.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 720 годин / 24 кредити ECTS.

OK 17. Гармонія

Мета: отримання комплексу професійних знань та реалізація процесу формування навичок, що необхідні висококваліфікованому музиканту в кожній із сфер його практичної діяльності.

Предмет: вивчення навчальної дисципліни є закономірності функціонально-гармонічної будови музичного тексту.

Завдання: закладення основ аналітичного підходу студентів до музичного тексту; стимулювання природних даних студентів і чуйного сприйняття виразних можливостей гармонічної вертикалі у зв'язку з іншими чинниками інтонаційно-звукового процесу (мелодією, ритмом, динамікою, засобами формоутворення та драматургії тощо); усвідомлення і визначення студентами історичних та стилістичних особливостей музичного твору, його місця в еволюції музичної культури, закономірностей сучасної художньої практики.

Навчальні результати / досягнення: знати: теоретичний матеріал курсу в повному обсязі; структурні та функціональні закономірності побудови гармонічної вертикалі та способи її логічного горизонтального поєднання. Вміти: самостійно гармонізувати мелодію або бас; опанувати методами гармонічного аналізу в його зв'язку із виконавчою практикою; характеризувати особливості гармонічної мови різних композиторів, епох, стилів, творів, вивчених в класі за фахом; мати навички гри гармонічних послідовностей у вигляді основних зворотів, тональних і модулюючих секвенцій (мотиви яких включають вивчені акордові засоби і можуть бути запозиченими з музичних творів, хорових розспівів тощо), модуляцій різних типів на фортепіано.

Зміст дисципліни: Ладова система музики та історичні етапи її формування, функціональна система гармонічних ладів. Тризвуки на ступенях ладу та їх фактурне втілення, гармонізація мелодії тризвуками основних ступенів. Переміщення тризвуку як фактор подовження функції акорду, стрибки терцієвих тонів. Гармонізація басу тризвуками. Роль гармонії у формоутворенні. Секстакорди головних ступенів. Квартсекстакорди: структура, розташування, основні звороти. Доміантовий септакорд. Тризвук та секстакорд II ступеню. Гармонічний мажор. Тризвук VI ступеню. Септакорди II та VII ступенів. Нонакорди на ступенях мажору та мінору. Інші акорди доміантової групи: VIIб, тризвук III ступеню, доміаннта із секстою. Фригійські звороти натурального мінору. Діатонічні секвенції, секвенцакорди. Хроматизм і альтерація. Хроматична система. Подвійна доміаннта: основні акорди, функція, умови застосування. Альтерація акордів доміантової групи. Альтерація акордів субдоміантової групи. Типи взаємодії альтерованих та діатонічних акордів. Дезальтерація. Історичні, логічні та естетичні передумови формування мажоро-мінорних систем. Типи мажоро-мінорних систем: однойменний, паралельний, повний, однотерцевий мажоро-мінор. Основні гармонічні інтонації мажоро-мінору; іменні гармонії мажоро-мінору. Основні типи міжтональних відносин. Хроматична система. Тональне відхилення. Хроматична секвенція. Основні музично-теоретичні системи спорідненості тональностей. Теорія та техніка модуляції. Модуляція у I ступінь спорідненості. Модуляція у далекі тональності. Модулюючі секвенції.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 210 годин / 7,0 кредитів ECTS.

OK 18. Поліфонія

Мета: формування у студентів навичок, необхідних для успішної професійної діяльності.

Предмет: поліфонічні способи роботи з музичним матеріалом.

Завдання: сформувати розуміння важливості використання поліфонічного письма як важливої складової техніки музичної композиції; розкрити потенційні виразні можливості поліфонічного багатоголосся; виявити характерні для певних історичних епох методи поліфонічної роботи; оволодіти основними поліфонічними способами роботи з музичним матеріалом; усвідомити цінність отриманих знань і навичок для професійної кар'єри.

Навчальні результати / досягнення: знати в повному обсязі музичний та теоретичний матеріал курсу. Вміти: вільно орієнтуватися в теоретичному матеріалі курсу; аналізувати музичний матеріал на предмет наявності і способів використання поліфонічних технік; використовувати набуті знання і навички у своїй творчій практиці; визначати особливості сучасного розвитку української і світової музики.

Зміст дисципліни: Види поліфонії. Історичні етапи розвитку поліфонії. Загальні властивості строгого стилю. Простий контрапункт двоголосся строгого стилю. Складний контрапункт. Імітація та її різновиди. Триголосся. Канон в триголоссі. Складний контрапункт в триголоссі. Багатоголосся. Контрастна та імітаційна поліфонія в багатоголоссі. Особливості мелодики вільного стилю. Поліфонічні форми. Фуга, її структура. Поліфонія у творчості сучасних композиторів.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

OK 19. Сценічний практикум естрадно-пісенного виконавства

Мета: розвиток знань та умінь, необхідних для сценічної практики майбутніх солістів-вокалістів, розвинення артистичних здібностей студента.

Предмет: практичні навички поводження на сцені під час виступів фахівців естрадно-пісенного жанру.

Завдання: засвоєння практичних навичок та вміння виразної сценічної поведінки, що відповідають різним жанрам естрадного вокального мистецтва; пошук свого стилю-іміджу.

Навчальні результати / досягнення: втілювати на практиці накопичені теоретичні та практичні знання; практично втілювати стилістичні прийоми; поєднувати музичні та пластичні навички; відтворення свого стилю-іміджу на основі підготовленої програми; самостійно готувати концертні номери.

Зміст дисципліни: засоби музичної виразності; елементи музичної мови; орієнтування у просторі сцени; розвиток акторських та пластичних можливостей при роботі на сцені; знайомство з новою формою роботи – музичний спектакль; вдосконалення набутих навичок та пошуки свого стилю-іміджу.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 720 годин / 24 кредити ECTS.

OK 20. Практика

Мета: цілеспрямоване та послідовне формування й розвиток у студентів комплексу професійних знань і практичних навичок сольної співацької роботи та роботи з вокальним ансамблем; формування професійної компетентності фахівця і удосконалення навичок самостійної виконавської роботи.

Предмет: Практика роботи з ВІА.

Завдання: сформувати диригентські навички в роботі з ВІА, розширити знання репертуару ВІА, навчити практичному застосуванню отриманих теоретичних знань в галузі діяльності керівника естрадного ансамблю, надати досвід різних методів практичної роботи як соліста-вокаліста та з естрадним вокальним ансамблем (або з ВІА), створити умови для накопичення досвіду професійної діяльності студентів, сприяти осмисленню студентами різних аспектів професійно-педагогічної діяльності та засвоєнню навичок роботи з ВІА на репертуарному матеріалі різної складності, сформувати професійно-педагогічні уміння студентів.

Навчальні результати / досягнення: застосування отриманих знань і вокально-технічних навичок у практичній професійній діяльності; вміння організувати репетиційний процес та концертний виступ; володіння практичними навичками організаційної та виконавської роботи з ВІА; виявлення недоліків звучання ансамблю і застосування відповідних методик їх усунення; володіння комплексом виразальних засобів у процесі інтерпретації естрадних пісенних творів; розвиток художнього мислення та посилення волевого впливу на колектив.

Зміст дисципліни: Практична робота в якості естрадного співака та (або) керівника ВІА. Аналіз форми твору та її моделювання в репетиційній роботі. Виконавська побудова форми ансамблевого твору. Вокальні засоби виразності. Смысловое інтонування. Ведення щоденника практики.

ВБ 2.2. Основи сценічного іміджу

Мета: надати теоретичні та практичні навички створення сценічного образу за допомогою зовнішньої характеристики.

Предмет: Сучасний сценічний імідж естрадного артиста-вокаліста.

Завдання: навчити майбутніх спеціалістів технікою рис обличчя у відповідності до створеного образу за допомогою косметики, спеціальних фарб та постижерських виробів. Крім навичок гримування курс спрямований на виховання розуміння еталонів краси у різних історичних епохах, естетичних та стилістичних принципів створення сучасного образу, яким підпорядковується костюм, реквізит, бутафорія. Курс приділяє особливу увагу різноманітним жанрам естради (гротесковий, умовний, цирковий грим, тощо).

Навчальні результати / досягнення: вироблення у студентів навичок самостійно оформлювати обличчя за допомогою гримувальних фарб чи декоративної косметики згідно образу, який створюється. Студенти мають знати: систему безперервної театральної освіти кіно та телебачення в Україні та за кордоном; структуру вищої освіти театрального мистецтва в Україні; специфіку неповної вищої освіти в структурі освіти театрального

мистецтва України; особливості підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» зі спеціальності «Естрадний спів»; загальне правило оволодіння практичними основами візажу; правила самостійної (домашньої) навчальної роботи студентів, методика перевірки їхніх знань. Уміти: вільно орієнтуватися в структурі вищої освіти в Україні; обґрунтувати власну думку одо перспектив підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» спеціалізації «Естрадний спів» у ВНЗ I-II рівнів акредитації; обґрунтувати базове значення візажу в структурі театру та телебачення України; застосовувати набуті знання щодо специфіки викладання спеціальних дисциплін у практичній викладацькій діяльності; проаналізувати та дати об'єктивну оцінку самостійній (домашній) роботі студента; провести групове та підсумкове оцінювання результатів навчальної діяльності студентів. Мати навички: застосовування отриманих знань у практичній діяльності; підготовки та проведення практичних занять із застосуванням інноваційних освітніх та сценічних технологій.

Зміст дисципліни: Макіяж як частина косметики. Із історії косметики. Косметичні декоративні засоби. Сучасна система догляду за шкірою обличчя. Основи кольористики. Загальні кольористичні типи. Теорія "Пори року". Технологія сценічного макіяжу. Технологія макіяжу для фото та ТБ. Технологія вікового макіяжу. Технологія образного макіяжу. Макіяж і зачіска. Стиль та образ.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Музична культура слов'янських країн

Мета: визначити основні складові мистецько-художнього буття країн слов'янського світу.

Предмет: музична культура слов'янських країн в її творчих надбаннях: історія та сучасність.

Завдання: ознайомити студентів зі специфікою мистецького художнього буття музичної культури слов'янських країн; визначити особливості становлення і розвитку музичного духовно-релігійних засад музичної творчості композиторів — представників різних слов'янських народів; висвітлити специфіку композиторського та виконавського професіоналізму в країнах, орієнтованих на західну та східну християнську духовну традицію (інструментальна та вокально-хорова сфери); розкрити значення культурних взаємовпливів в музичному мистецтві слов'янського світу; виявити особливості творчості найяскравіших репрезентантів музичних культур різних слов'янських народів та їхню роль в розвитку світового музичного мистецтва.

Навчальні результати / досягнення: знати історію розвитку музичних культур різних слов'янських народів; імена і творчість найвидатніших слов'янських композиторів та виконавців. Уміти: визначити інтонаційно-стильову та жанрову специфіку музичної творчості композиторів — представників різних слов'янських культур; характеризувати діяльність видатних композиторів, виконавців і творчих колективів слов'янського світу. Мати навички художньо-стильового аналізу творчості репрезентантів східної та західної гілок слов'янської культури.

Зміст дисципліни: Західно-слов'янська музична культура. Південно-слов'янська музична культура. Східно-слов'янська музична культура. Ментальні національні засади та особливості їх втілення в композиторській та виконавській творчості представників слов'янських культур. Особливості формування слов'янських композиторських шкіл. Творчість видатних слов'янських композиторів в контексті художньо-історичних процесів. Музична культура слов'янських країн в умовах сучасного художнього буття.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ВБ 2.3. Стили та напрями естрадної музики

Мета: на основі історії естрадної музики сформувати у студентів уміння орієнтуватися в усьому розмаїтті стилів та напрямів естради, розвинути музичний та естетичний смаки, дати необхідну методологічну базу для професійного аналізу процесів, які відбуваються в царині естрадного музичного мистецтва.

Предмет: естрадна музика в усьому розмаїтті її напрямів та стилів.

Завдання: Розширити уявлення студентів про предмет музичної естради. Розглянути еволюцію та сутність основних етапів становлення естрадного мистецтва. Ознайомити студентів із становленням і розвитком української, російської та західної моделей музичної естради. Ознайомити студентів із становленням, розвитком та діяльністю вокально-інструментальних ансамблів. Ознайомити студентів із становленням, розвитком та діяльністю провідних вітчизняних рок- та поп-груп. Ознайомити студентів із діяльністю численних виконавців пісенної творчості естрадного спрямування. Ознайомити студентів зі специфікою їх культурної індустрії та шоу-бізнесом. Ознайомити студентів із конкурсно-фестивальним рухом. Ознайомити студентів із специфікою української музичної естради.

Навчальні результати / досягнення: знати: сутність основних категорій щодо визначення понять естрадного виконавства; музичної естради; етапи зародження та розвитку музичної естради як виду музичного виконавства; кращі зразки оркестрових, ансамблевих та вокальних творів світової музичної естради; зарубіжну модель розвитку зарубіжної естради; радянську та російську модель музичної естради; українську модель розвитку музичної естради; переможців естрадних вокальних конкурсів; складові естрадного мистецтва. Уміти: самостійно і вільно орієнтуватися в теоретичних засадах естрадного виконавства; діагностувати помилки оркестрового, ансамблевого та вокального виконавства естрадного спрямування; розуміти різноманітну термінологію розважальної індустрії та шоу-бізнесу; самостійно та вільно орієнтуватися у музичних стилях; обґрунтувати власну думку щодо концепції виконання естрадних творів.

Зміст дисципліни: XIX ст. — початок розвитку естрадного мистецтва у світі. Музично-театральні жанри. Джаз як явище музичного мистецтва. Африканські та європейські джерела джазу. Кантрі. Блюз. Регтайм. Класичний джаз. Чиказький стиль. Епоха свінгу. Джаз і національна композиторська школа США. Радянська естрада і джаз 20-х — 80-х років XX ст. Сучасний джаз 50-х — 80-х рр. XX ст. Рок-музика в англоговірних культурах. Масова культура в СРСР. Українська музична естрада. Світова музична естрада кінця XX — початку XXI ст.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

Транскрипція естрадної музики

Мета: дати студентам знання, уміння та навички роботи із естрадними вокально-інструментальними творами і введенням їх як фактичного матеріалу у сучасний науковий обіг та творчо-виконавську діяльність.

Предмет: сучасні естрадні пісенні твори та засоби їхньої транскрипції.

Завдання: сформуванню знання процесу вивчення естрадної музики; виховувати творче ставлення до транскрипції естрадних творів; вивчати історію українського вокально-естрадного мистецтва; розглянути історичні типи транскрибування естрадних творів в залежності від їх наукового та мистецького призначення; сприяти виробленню у студентів слухового та зорового досвіду сприйняття та фіксації естрадного вокального та інструментального твору у вигляді транскрипції (перенесення з одної знакової системи до іншої); засвоєння техніки естрадної транскрипції як зразка самобутньої культурної спадщини; акцентувати під час транскрипції структурні та стильові особливості твору, які сприяють його плідному відтворенню на професійній сцені, зокрема в практиці співака естрадного напрямку; пов'язувати транскрипцію із процесом прагматичного та структурного аналізу естрадного твору; визначати жанр та музичну стилістику вокально-естрадного твору; сприяти формуванню інтересу до опанування відповідною манерою співу та гри на музичних інструментах.

Навчальні результати / досягнення: знати: систему історико-теоретичних методів та підходів до вивчення естрадної пісенної культури, загальні типологічні характеристики жанрової системи в цілому; процес вивчення естрадної музики, спираючись на новітні досягнення вітчизняної науки і суміжних дисциплін; історію української естрадної пісні; правила самостійної (домашньої) навчальної роботи студентів спеціальності «Музичне мистецтво», методику перевірки їхніх знань. Вміти: визначати жанр і характер естрадної пісні; скласти прагматичний аналіз пісні або награвання, виявити жанрову та національну (регіональну) належність музичного зразка, особливості його музичної стилістики згідно загальним (типовим) та самобутнім (специфічно до того чи іншого регіону) ознакам; скласти структурний аналіз естрадно-пісенного твору, зокрема форми, композиційного типу, типу ритміки та ладозвукорядової будови; визначати типи ритміки, моделювати ритм, імпровізаційні епізоди. Робити висновки аналізу естрадної пісні.

Зміст дисципліни: Принципи аналізу в теорії музики. Партитура варіантів естрадної пісні. Специфіка естрадної транскрипції. Мета та позиції прагматичного аналізу. Виразальність пісенного тексту і контекст побутування. Музична стилістика естрадного твору. Особливості структурного аналізу. Типи віршування і будова пісенного вірша. Визначення форми та композиційного типу пісенного тексту. Комплексний аналіз естрадного твору. Основні принципи аналізу та текстології естрадного пісенного твору. Техніка та практичне засвоєння транскрипції та аналізу естрадного твору.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ВБ 2.4. Сучасний естрадний танець

Мета: ознайомлення з основними вимогами курсу, його специфікою та завданнями, а також з витоками, розвитком та різновидами форм сучасної хореографії.

Предмет: основні принципи хореографії сучасного естрадного танцю.

Завдання: опанування основних елементів сучасного естрадного танцю, розвиток координації рухів, формування відчуття ритму в хореографії, вивчення базового розігріву та ознайомлення з танцювальним стилем джаз-модерн.

Навчальні результати / досягнення: а) опанування базового розігріву: ізоляція та рух різних частин тіла, вправи для хребта, пересування у просторі, стильові кроки, стрейчинг; б) опанування танцювального стилю джаз-модерн: основні рухи джаз-танцю, позиції та форми рук і ніг джаз-танцю, стильові кроки джаз-танцю, вивчення танцю "All thet jazz".

Зміст дисципліни: Роль дисципліни "Сучасний естрадний танець" у вихованні професійного вокаліста естради. Танцювальний розігрів. Ритміка як важлива складова у процесі виховання сценічної культури. Вправи на розвиток ритмічності та музичності виконання рухів. Джаз-модерн танець як один із напрямків сучасної хореографії.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Історія музично-критичної думки

Мета – сформуванню у студентів уявлення про цілі і задачі музичної критики і музичної журналістики, історичний розвиток музично-критичної думки, специфіку музично-критичної діяльності.

Предмет: Історія музичної критики і музичної журналістики.

Завдання: вивчити історію розвитку музично-критичної думки в світі та в Україні, ознайомитися з жанрами музичної критики, навчитися грамотно опрацьовувати музично-критичні публікації, навчити створювати письмові та усні музично-критичні роботи.

Навчальні результати / досягнення: знання історії музично-критичної думки, основних принципів побудови музично-критичних публікацій, цілей та задач музичної критики, етапів розвитку музично-критичної думки в Україні, Європі та світі, знати характеристики жанрів музичної критики і особливості кожного з них, вільно розрізняти жанри музичної критики і адресатів-читачів, на яких спрямовані ті чи інші музично-критичні виступи в пресі, спеціалізованих виданнях та в ЗМІ. Знання персоналій музичних критиків, які працювали і працюють у Європі, Америці, Росії і на теренах України та їх діяльності. Виокремлення суттєвих рис в діяльності музичних критиків. Створення власних пробних музично-критичних праць.

Зміст дисципліни: Характеристика музичної науки і музичної критики. Відмінності музично-критичної і музично-наукової діяльності. Музична критика як творчий процес відзеркалення музичних подій та явищ. Музична критика як допоміжний засіб в науково-дослідницьких пошуках дослідника-музикознавця. Найяскравіші представники музично-критичної думки та їх творча діяльність. Основні жанри музичної критики

та їх класифікація. Поняття авторського права в музично-критичній діяльності. Музична критика і музична журналістика на сучасному етапі.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ОК 2.5. Мовна майстерність

Мета: надати теоретичні та практичні знання з теорії мовної майстерності та шляхів її розвитку від техніки мови до роботи над текстами різної складності та вміння використовувати їх у творчій роботі під час концертних виступів.

Предмет: Вироблення оптимальної методики виконання мовної майстерності з урахуванням індивідуальних особливостей студента.

Завдання: навчити майбутніх фахівців естрадно-пісенного жанру володіти практикою та усвідомлювати феномен сценічної мови в загальному розвитку культури, практично засвоїти зовнішню та внутрішню мовленнєву техніку, словесну дію, її суть та функції.

Навчальні результати / досягнення: знати загальні правила оволодіння практичними основами мовної майстерності; правила самостійної роботи з текстом. Уміти: застосовувати набуті знання в концертно-виконавській практиці. Мати навички вільно спілкуватися і співати з використанням практичних знань, отриманих під час засвоєння курсу.

Зміст дисципліни: Основи мовної майстерності. Особливості вимовляння літературних (пісенних) текстів з естради, а також текстів пісень, написаних іноземними мовами. Сполучення мовної практики зі співом. Мовленнєва підготовка до концертних виступів.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Історія українського вокального виконавства

Мета: розвиток знань та умінь, необхідних для майбутньої фахової діяльності баалавра музичного мистецтва; надання історико-теоретичної бази в галузі історії українського вокального виконавства майбутнім артистам-вокалістам. Ознайомлення з основними вокальними стилями і вокальними школами. Вивчення виконавського мистецтва видатних вітчизняних вокалістів.

Предмет: Історія українського вокального мистецтва в її розвитку та іменах.

Завдання: висвітлити історію формування та розвитку вітчизняного вокального мистецтва; відстежити процес становлення вітчизняної національної вокальної школи (В. Висоцький, О. Мишуга, О. Муравйова, М. Доцець-Тессейр, П. Голубев, М. Микиша, Д. Євтушенко, М. Єгоричева, Є. Мірошніченко, Н. Благовидова, Н. Поліванова, Т. Веске та ін.; розглянути основні вокальні стилі різних історичних періодів; ознайомити студентів з термінологічною системою вокального мистецтва; надати основні характеристики творчої діяльності видатних вокалістів України (О. Мишуга, С. Крушельницька, О. Петрусенко, М. Литвиненко-Вольгемут, І. Паторжинський, І. Козловський, Б. Гмиря, Є. Червонюк, М. Манойло, Ю. Гуляєв, А. Солов'яненко, Б. Руденко, Є. Мірошніченко, М. Гнатюк, М. Кондратюк, В. Арканова, Н. Суржина, А. Кочерга, В. Гришко, Т. Штогда та ін).

Навчальні результати / досягнення: знати історичні етапи формування та розвитку українського вокального мистецтва; основні вокальні стилі різних історичних періодів; термінологічну систему вокального мистецтва. Уміти надавати характеристику творчої діяльності видатних українських вокалістів; класифікувати співацькі голоси за низкою ознак; визначати основні риси національної вокальної школи. Мати навички самостійного застосування термінологічного апарату вокальної системи; визначення творчого внеску видатних співаків у розвиток вокального мистецтва України та світу; критичної оцінки сучасних концептуальних положень та теорії вокального виконавства.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ВБ 2.6. Майстерність актора

Мета: надання теоретичних та практичних знань з майстерності актора то подальшого їх застосування під час концертних виступів.

Предмет: мистецтво акторської поведінки на сцені.

Завдання: навчити майбутніх фахівців естрадно-вокального жанру володіти практикою акторської майстерності та подальшими шляхами її розвитку та вміннями використовувати надбані практичні знання у творчо-виконавській роботі.

Навчальні результати / досягнення: знати загальне правило опанування опанування практичними основами акторської майстерності; правила самостійної (домашньої роботи). Уміти: застосовувати здобуті знання у концертно-виконавській практиці. Мати навички доцільного застосування набутих знань під час концертних виступів.

Зміст дисципліни: Увага. Уява. Творча фантазія. Відношення. Дія. Спілкування. Взаємодія (без слів). Логіка мислення.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Музична культура України в міжнародних зв'язках

Мета: надати студентам розуміння процесу становлення та розвитку музичної культури України в її міжнародних зв'язках і взаємовпливах, привчити аналізувати культурні процеси та явища, які відбуваються в сучасній культурі України з точки зору взаємозбагачення музичних культур різних країн і народів через творчі контакти і впливи.

Предмет: музична культура України в ракурсі її взаємозв'язках з музичними культурами різних націй.

Завдання: ознайомити студентів із проблемою міжкультурного діалогу; показати на конкретних прикладах з історії музичної культури України та інших східно- та західноєвропейських країн конкретні шляхи, сфери і напрями проникнення і засвоєння традицій іно-культур в музичному побуті українців від давнини (з часів Київської Русі-України) до сьогодення та зворотній процес впливу українських музичних традицій на творчість

західноєвропейських композиторів та представників інших континентів; навести приклади творчої взаємодії представників різних культурних традицій в царині музичного мистецтва від давнини до сучасності; на прикладах з минулого і сучасності охарактеризувати міжнаціональну взаємодію представників різних культурних і конфесійних традицій в царині музичного мистецтва.

Навчальні результати / досягнення: вміти визначати приналежність різних зразків музичного мистецтва до конкретного національно-культурного середовища; орієнтуватися в сферах впливів іноземних традицій (в першу чергу західноєвропейських) на розвиток музичної культури України; визначати і характеризувати іноземні впливи на розвиток української духовної (візантійська традиція, болгарський церковний спів), світської академічної (німецьких симфонізм, чесько-австрійське камерне виконавство, італійська опера) та побутової музики (італійські, румунські, чеські, австро-німецькі, єврейські народні музиканти), знати імена провідних іноземних музикантів, які працювали в Україні наприкінці XVIII – початку XX століть, характеризувати і систематизувати західноєвропейські впливи на розвиток композиторської творчості, фольклористичної діяльності, нотно-видавничої та музично-організаційної діяльності українських діячів. Орієнтуватися в проблемі зворотного зв'язку і впливів української музичної культури, літератури та живопису на творчу діяльність іноземних композиторів. Мати навички аналізувати сучасні міжнародні мистецькі явища (фестивалі, бієнале, конкурси тощо), в яких бурять участь українські музиканти, або в яких простежуються українські музично-культурні традиції.

Зміст дисципліни: Музичний побут часів Київської Русі-України як приклад сприйняття візантійської, грецької та західноєвропейської культур. Українська музична культура доби казацького бароко (болгарські традиції церковного співу та музично-духовні надбання київської школи). Постає М. Дилецького як приклад поєднання слов'янських культурних традицій. Українські музиканти в Росії як представники європейських традицій в музично-виконавській, музично-теоретичній та композиторській сферах. Італійські-австрійські впливи в творчості Д. Бортнянського, А. Березовського, А. Веделя. Вплив австрійського класицизму в музичному побуті українського дворянства (кінець XVIII – перша половина XIX ст.). Іноземні музиканти та музично-культурні діячі на теренах України в XIX — на початку XX століть. Академічні західноєвропейські музичні жанри на українському культурному тлі XIX — початку XX ст. Вплив європейського романтизму на творчість українських композиторів XIX — початку XX ст. Українські музиканти в європейському культурному побуті кінця XIX — початку XX ст. Взаємозбагачення української, західноєвропейської та американської музичних культур (діяльність хора О. Кошиця та інших українських митців за кордоном). Представники української діаспори як носії національних традицій у світі. Сучасні міжнародні конкурси та фестивалі в контексті презентації на них української музичної культури.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 3,5 кредити ECTS.

ВБ 2.7. Музична педагогіка

Мета: підготовка студентів до професійної педагогічної діяльності за допомогою вивчення теорії викладання музичних дисциплін та її осмислення з точки зору завдань, що стоять перед педагогом-музикантом на сучасному етапі.

Предмет: сукупність форм організації, методів, засобів та інших атрибутів музичного навчання та виховання, які складають процес професійної підготовки та формування особистості музиканта.

Завдання: сформувати у студентів систему наукових знань і практичних навичок в сфері музично-педагогічної та виконавської практики за допомогою вивчення історії, теорії та методики музичного виховання і навчання; визначити основні аспекти музичної педагогіки: форми, методи та підходи до викладання музично-теоретичних дисциплін; виявити основні методи вітчизняної та зарубіжної музичної педагогіки; сприяти засвоєнню студентами знань в області теорії музичної освіти; формувати вміння застосовувати отримані знання на практиці; розвивати здатність і потребу до самоосвіти в області теорії викладання музичних дисциплін.

Навчальні результати / досягнення: знати: поняттєвий апарат педагогічної науки; основні методики в області музичної педагогіки як вітчизняні, так і зарубіжні; методичні основи музичної педагогіки; основні етапи становлення музичної педагогіки. Вміти: визначати навчально-виховні цілі й завдання для здійснення подальшого розвитку майбутніх музикантів; знаходити ефективні форми, зміст, засоби, методи для навчання і виховання, спрямовані на вдосконалення музикантів; здійснювати пошук нових нетрадиційних методик для самовдосконалення, самовизначення і саморозвитку; застосовувати отримані знання, передавати досвід іншим. Володіти: професійним тезаурусом в сфері музичного мистецтва і музичної педагогіки; знаннями в області музичної психології та педагогіки; методикою роботи з науковою та навчально-методичною літературою; методикою планування та здійснення навчально-виховного процесу в різних музичних освітніх установах; знаннями про систему музичної освіти, сутності освітніх процесів, способи побудови продуктивних форм взаємодії педагога з учнями.

Зміст дисципліни: Музична педагогіка як галузь гуманітарного знання. Історичні етапи розвитку світової та вітчизняної музичної педагогіки. Теорія музичної освіти. Організаційно-методичні аспекти музичного виховання.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Музична культура світових українських діаспор

Мета курсу: дати бакалаврам поглиблене знання традиційної і професійної музичної культури української діаспори, збільшити кількість народних пісень у вільному володінні у комплексі побутування в живій (активній) формі та обсягу музичного матеріалу з доступних для оволодіння музичних творів вокально-хорової, інструментальної музики композиторів українського походження країн Західної Європи та американського континенту. Забезпечити знайомство з досягненнями композиторської та виконавської шкіл української діаспори, уподобання мистецького життя, фестивалів та конкурсів, що нині висуває культурне

середовище українського світу до числа загальнолюдських культурних надбань, узагальнити досягнення педагогічної музичної школи.

Предмет: творчі досягнення представників музичної культури української діаспори.

Завдання: сформулювати уявлення про формування, розвиток та сучасний стан культури світового українства, окреслити особливості 4 етапів – “хвиль” еміграції в кінці XIX –протягом XX ст.; залучити соціально-історичні підходи до оцінки виконавського, композиторського спадку, педагогічної та музично-суспільної діяльності представників української діаспори; охарактеризувати динаміку змін світогляду, уявлень, міри етнічного компоненту в житті емігрантів українського походження; виявити особливості музичної діяльності світового українства як культурного явища в сфері музичних світоглядних проявів; висвітлити історію вивчення та виконавського втілення спадку музичної культури української діаспори; засвоїти специфіку тематики та музичної стилістики, музично-поетичних форм емігрантських пісень; дати студентам систему знань з специфіки жанрових уподобань під час формування музичної культури української діаспори.

Навчальні результати / досягнення: у процесі вивчення навчальної дисципліни студент має знати систему історико-теоретичних підходів до визначення поняття української діаспори як етнокультурної реальності. Розрізняти діаспору, маргінальну культуру, новопоселянську культуру, етнічні автохтонні осередки; застосовувати сучасні культурно-історичні та мистецтвознавчі методи та підходи до вивчення музичної культури української діаспори. Розуміти роль музичної культури у етнічному самоусвідомленні українців зарубіжжя, зокрема пісенної культури усної традиції, музично-виконавську та освітню діяльність; суспільно-історичні умови виникнення і періоди розвитку української діаспори, етапи вивчення діяльності представників музичної культури, та пропагування їх творчості в Україні й у світі; життєвий й творчий шлях музичних діячів українського зарубіжжя: Мирослава Антоновича, Ярослава Бабуняка, Василя Авраменка, представників вокального та хорового мистецтва Олександра Кошиця, Володимира Климківа, Марії Дитиняк, Лева Туркевича, Євгена Дольного, Михайла Галинського, Йосипа Гошуляка, твори композиторів діаспори, доступних з аудіоматеріалів курсу, мережі інтернет та ін. Розуміти значення збереження в умовах діаспори значення і мистецьких досягнень кобзарства та бандурництва, створення капел бандуристів, діяльність Григорія Китастого, Леоніда Гайдамаки, Віктора Мішалова та ін. Відновлення спілкування з музикантами та музично-громадськими діячами у 80-х рр. XX ст., в роки незалежності України. Характеризувати суспільно-історичні умови творчості композитора, виконавця, хормейстера та музичного суспільного діяча залежно від країни та часу його діяльності. Мати навички застосування отриманих знань з даного курсу у практичній діяльності; вибору методики аналізу музично-культурних, громадських та конфесійних подій в житті світового українства; виявлення підготовки до семінарських занять із застосуванням інноваційних освітніх та інформаційних технологій; визначення образної цілісності та збереження прийомів композиторського письма у творчості композиторів та хормейстерів – керівників хорових колективів на прикладі аналізу відомого та нового музичного матеріалу; здійснення самостійної (домашньої) роботи із заданої теми, зокрема аналізу образної та стильової специфіки творчості композиторів діаспори, виконавського стилю та форм творчого виразу у виконавців – інструменталістів, співаків, бандуристів – наслідувачів українського епічного співотства; виконання завдань поточних форм модульного контролю: складання анотацій до вивчених джерел, музичних творів, конкурсів, конференцій, фестивалів за участю митців української діаспори, підготовки доповідей, рефератів.

Зміст дисципліни: Мета, завдання і предмет курсу. Поняття про українську діаспору як етнокультурну реальність. Діаспора, маргінальна культура, етнічні автохтонні осередки. Вивчення музичної культури української діаспори, її роль у етнічному самоусвідомленні українців зарубіжжя. Соціально-історичні умови виникнення і періоди розвитку української діаспори. Європейська та американська діаспора. Українська діаспора в Австралії. Фольклор української діаспори. Емігрантські пісні. Стрілецькі та повстанські пісні в еміграції. Михайло Гайворонський. Творчо-виконавська діяльність Олександра Кошиця, Мирослава Антоновича, Ярослава Бабуняка, Йосипа Гошуляка, Квітки Цісик. Василь Авраменко і школа національного танцю українського зарубіжжя. Кобзарство та бандурництво українського зарубіжжя. Василь Ємець, Леонід Гайдамака, Григорій Китастий, Віктор Мішалов. Відновлення культурного спілкування українців світу за часи української державності. Фестивали мистецтв у Києві, Львові. Композитори українського зарубіжжя.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 135 годин / 4,5 кредити ECTS.

ВБ 2.8. Психологія професійної музично-виконавської діяльності

Мета: ознайомлення студентів з основними положеннями і напрямками сучасного стану психології музично-виконавської діяльності, формування у майбутніх фахівців сучасного творчого мислення на основі знань психологічних тонкощів, особливостей музичного мистецтва, набуття наукового досвіду щодо подальшого використання психологічних знань.

Предмет: особливості функціонування психологічних процесів та феноменів в умовах професійної музично-виконавчої діяльності.

Завдання: ознайомити студентів із теоретико-методологічними засадами музичної психології; дати студентам систематизовані знання про психолого-педагогічні умови ефективного керування музично-комунікативними процесами; забезпечити опанування методами та прийомами формування психологічної культури майбутніх музикантів; виховати й розвинути у студентів творче сприймання музичного мистецтва, художньо-естетичну та емоційну культуру, здатність до емоційного самопізнання, самовираження й переживання через музику.

Навчальні результати / досягнення: знання психологічних особливостей професійної діяльності в галузі музичного мистецтва; вміння самостійно та вільно орієнтуватися в теоретико-методологічних засадах музичної психології на основі базових знань музичного мистецтва та використовувати дослідницький інструментарій

методологічного апарату музичної психології вільно оперуючи основними категоріями мистецтвознавства.

Зміст дисципліни: Історія становлення психології музично-виконавчої діяльності. Роль психічних процесів в музичній діяльності. Сприйняття як базовий процес музичної діяльності. Роль уяви в музичному процесі. Музична діяльність як комунікація. Особистість музиканта: характеристики та особливості. Психологічна природа музичної творчості. Методи діагностики творчих здібностей. Методи розвитку творчих можливостей. Психологічна структура різних видів музичної діяльності. Психологія музичної педагогіки. Психологічна підготовка та психологічний тренінг музикантів. Музично-виконавська діяльність і психотерапія.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Психологія професійного спілкування

Мета: опанування студентами психологічних знань, умінь та навичок спілкування важливих для подальшої професійної діяльності.

Предмет: особливості професійного спілкування працівників соціально-культурної сфери.

Завдання: надати знання про етичні основи спілкування, його норми та правила, шляхи їх застосування, особливості етикету в різних умовах трудової діяльності; навчити студентів аналізувати конкретні ситуації, розпізнаючи типи людей, рівень їхньої моральності та індивідуальні особливості, що виявляються під час ділового спілкування; формування системи способів і засобів ділового спілкування, його стратегіями, навчитись їх обирати відповідно до психологічних і соціокультурних особливостей співрозмовників, до норм і правил гуманістичної етики; формування здатності творчо застосовувати обрані способи й засоби у процесі спілкування із співвітчизниками та іноземними партнерами під час індивідуальних бесід та колективного обговорення проблем, у виступах перед різними аудиторіями, на переговорах.

Навчальні результати / досягнення: знання особливостей вербального та невербального спілкування, особливостей міміки, жестів, пози та їх інтерпретації, характеристики та складових ефективної комунікації; вміння застосовувати отримані знання в практичній діяльності, здійснювати психологічний аналіз спілкуванню як обміну інформацією, як взаємодії, як сприйманні людьми один одного, розробляти рекомендації щодо врахування засобів, механізмів спілкування в практичній діяльності.

Зміст дисципліни: Етичні проблеми управління та професійного спілкування. Моральні основи професійного спілкування. Організація ділового спілкування. Теорія і практика техніки професійного спілкування. Форми колективного обговорення проблем. Етичні та психологічні вимоги до публічних виступів.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ВБ 2.9. Музична естетика

Мета: розвиток загальної музично-естетичної культури студентів; надання студентам сучасної історико-теоретичної бази музично-естетичних знань для їх подальшої кваліфікованої художньо-творчої діяльності; формування музично-філософських знань, умінь та навичок, необхідних для майбутньої професійної діяльності студентів усіх музичних мистецьких спеціалізацій; виховання музикантів-фахівців високого рівня, відповідно кваліфікації «бакалавр музичного мистецтва».

Предмет: історія становлення та розвитку світової філософсько-культурологічної та мистецької думки про музику, процес самопізнання музичного мистецтва та формування його семантико-естетичної специфіки, а також основний категоріальний апарат музичної естетики як науки, що узагальнює усю змістовну сферу теоретичного музикознавства та музичної культурології.

Завдання: визначити специфіку музичної естетики як науки; розширити уявлення студентів про предмет музичної естетики, його співвідношення з іншими науковими дисциплінами та практикумами циклу фахових дисциплін спеціальності «музичного мистецтва» та її окремих спеціалізацій; визначити основні історичні типи музично-естетичних концепцій минулого та сучасності; визначити характер і специфіку найважливіших етапів історичної еволюції музичної естетики; визначити етико-аксіологічну специфіку музичної естетики та характеру становлення музичного етосу; визначення особливостей сучасного розвитку музичної естетики та загальних характеристик основних музично-естетичних концепцій; відстежити історичну еволюцію філософсько-естетичного осмислення семантики музичного мистецтва від найдавніших часів до сучасності; надати загальну характеристику основних естетичних категорій музичного мистецтва; поглибити уявлення студентів про сучасну проблематику мистецтвознавчих і культурологічних досліджень у галузі історії і теорії музичної естетики; розвинути музично-естетичний смак студентів та розширити їх музично-історичний круговид; поглибити змістовний рівень семантико-естетичного, художньо-творчого та філософсько-естетичного порозуміння майбутніх фахівців у царині музичного мистецтва; розширити уявлення студентів про предмет музичної естетики, його співвідношення з іншими науковими дисциплінами та практикумами циклу фахових дисциплін спеціальності «музичного мистецтва» та її окремих спеціалізацій; визначити основні історичні типи музично-естетичних концепцій минулого та сучасності; визначити характер і специфіку найважливіших етапів історичної еволюції музичної естетики; визначити етико-аксіологічну специфіку музичної естетики та характеру становлення музичного етосу; визначення особливостей сучасного розвитку музичної естетики та загальних характеристик основних музично-естетичних концепцій; відстежити історичну еволюцію філософсько-естетичного осмислення семантики музичного мистецтва від найдавніших часів до сучасності; надати загальну характеристику основних естетичних категорій музичного мистецтва; поглибити уявлення студентів про сучасну проблематику мистецтвознавчих і культурологічних досліджень у галузі історії і теорії музичної естетики; розвинути музично-естетичний смак студентів та розширити їх музично-історичний круговид; поглибити змістовний рівень семантико-естетичного, художньо-творчого та філософсько-естетичного порозуміння майбутніх фахівців у царині музичного мистецтва.

Навчальні результати / досягнення: знати: специфіку музичної естетики як науки; основні історичні етапи формування і розвитку музично-естетичної думки; основні історичні типи музично-естетичних концепцій минулого та сучасності; характер і значення музики від найдавніших часів до нашої доби; етико-аксіологічні особливості формування музичної естетики; основні персоналії європейського музичного мистецтва; характерні ознаки провідних художніх стилів і напрямів європейського та світового музичного мистецтва; особливості сучасного розвитку музичної естетики; визначення базових категорій та термінів художньо-естетичної сфери музичного мистецтва. Вміти: самостійно та вільно орієнтуватися в філософсько-теоретичних положеннях музичної естетики; визначати специфіку найважливіших етапів історичної еволюції музичної естетики; надати загальну характеристику основних музично-естетичних концепцій; визначати етико-аксіологічну специфіку музичної естетики та характер становлення музичного етосу; обґрунтовувати власну думку щодо дискусійних проблем філософсько-естетичної царини музичного мистецтва; визначати основні риси провідних історичних художніх стилів і напрямів європейського музичного мистецтва; застосовувати базову термінологію художньо-естетичної сфери музичного мистецтва; визначати особливості сучасного розвитку музичної естетики; проводити семантико-естетичний аналіз музичних художніх творів; застосовувати базові історико-теоретичні знання з музичної естетики щодо вирішення питань виконавської практики сучасних музикантів. Мати навички: визначення творчого внеску видатних митців у розвиток музичного мистецтва та інституціоналізацію музичної естетики як науки; з'ясування значення творчості видатних філософів та музикантів минулого для становлення і розвитку європейського та світового музичного мистецтва; критичної оцінки сучасних концептуальних положень та теорій в галузі музичної естетики; обґрунтування власного предмета дослідження в галузі музичної естетики; визначення основних рис найважливіших етапів історичної еволюції музичної естетики; проведення семантико-естетичного аналізу музичних творів; застосування базової термінології художньо-естетичної сфери музичного мистецтва.

Зміст дисципліни: Музична естетика та її специфіка. Основні естетичні концепції музики. Музична естетика країн Стародавнього Сходу. Музична естетика античності. Музична естетика Середньовіччя. Музична естетика доби Відродження. Музична естетика XVII – першої половини XVIII ст. Музична естетика другої половини XVIII ст. Музична естетика XIX ст. Музична естетика кінця XIX – початку XXI ст. Музика в системі мистецтв. Музика та її класифікація. Основні музично-філософські та музично-естетичні категорії. Музика в системі культури.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Музичний фольклор в композиторській діяльності

Мета: надати студентам поглиблені знання стосовно історико-культурних, жанрових та художньо-стильових аспектів взаємодії традиційної народнопісенної культури та композиторської творчості.

Предмет: Музичний фольклор різних народів та його застосування і переітлення в творчості професійних композиторів.

Завдання: розглянути історичну динаміку відношень «композитор-фольклор» у європейському, зокрема східнослов'янському музичному мистецтві; охарактеризувати постаті видатних композиторів, які дали мистецьке життя фундаментальним за значенням зразкам фольклорної творчості; прослідкувати еволюцію і вивести типологію явлень про форми та засоби мистецького втілення музичного фольклору: від цитування, обробки до інтонаційно-жанрової розробки та переінтонування; порівняти твори композиторів різних творчих напрямів, які використовують фольклор в написанні власних композицій; виявити зв'язок діяльності з вивчення, узагальнення та публікацій фольклорних матеріалів та їх відтворенням в творчому доробку видатних композиторів – засновників національних композиторських шкіл Східної Європи; систематизувати музично-теоретичні знання студентів, здобуті у процесі навчання, вивести їх у простір аналітичного узагальнення; пов'язати теоретичний матеріал курсу з практичними завданнями, які стануть у нагоді студентам у процесі їх подальшого професійного зростання; ознайомити студентів із публікаціями народних пісень, складеними видатними композиторами, і прослідкувати вплив цієї наукової діяльності із втіленням у зразках вокальних, інструментальних, оркестрових творів; охарактеризувати сучасний стан відтворення автентичного фольклору у академічних і популярних формах мистецької діяльності та вокального виконавства у різних традиціях.

Навчальні результати / досягнення: знати: теоретичні засади, історико-культурні підходи до визначення характеру культурної взаємодії в системі «композитор – фольклор»; застосування сучасних культурно-історичних та мистецтвознавчих методів та підходів до вивчення використання музичного фольклору в композиторській творчості; історичну послідовність та динаміку змін у творчому засвоєнні музичного фольклору, його відповідність естетичним поглядам і формам музичного побуту за часи романтизму, неокласицизму, у сучасному музичному житті; типологію музичної обробки від «об'єктивного» типу – фактурного гомофонно-гармонійного наповнення пісенного твору або награвання із збереженням його структури, цитування й стилізації в авторських творах до «суб'єктивного» – інтонаційного засвоєння й інтеграції музичної тканини – переінтонування та ін.; етапи вивчення та персоналії представників національних композиторських шкіл, використання фольклорного матеріалу в вокально-хоровій творчості українських композиторів XIX – початку XX ст. (М. Лисенко, М. Леонтович, К. Стеценко, С. Людкевич); використання зразків музичного фольклору в симфонічних та вокально-інструментальних творах українських композиторів (Л. Ревуцький, Б. Лятошинський, Є. Станкович, О. Кива, Л. Дичко, Г. Гаврилець та ін.); правила самостійної (домашньої) навчальної роботи студентів спеціальності «Музичне мистецтво», методику перевірки їхніх знань. Вміти: охарактеризувати суспільно-історичні мотиви виконавця, хормейстера та музичного суспільного діяча залежно від країни та часу його діяльності; проаналізувати образний стрій та музично-стильову своєрідність виконання вокально-хорових, камерних та концертно-оркестрових творів, де використані

народнописенні інтонації (мелодії, награвання); охарактеризувати ланцюжок «дослідник – композитор – виконавець» у як мистецьку діяльність видатних музикантів минулого і сучасності; довести особливості звернення до “кореневої” етнічної культури митців на етапі формування національної композиторської школи, в процесі її розвитку та охарактеризувати специфіку відтворення фольклорних витоків у наш час; вирізнявати історично питомі засоби обробки фольклорного матеріалу на рівні культурної спадщини, та комерційне використання в межах «масової культури». Мати навички: застосування отриманих знань з даного курсу у практичній діяльності; вибору методики аналізу музично-культурних, творчо-інтерпретаційних засад вокально-хорових, інструментальних творів, творчості сучасних вокально-інструментальних груп різних стильових напрямів, що ґрунтуються на використанні етнічного музичного матеріалу; визначення тематики і жанрово-стильових особливостей народних пісень східнослов'янської традиції; виявлення особливостей творчості композиторів «нової фольклорної хвилі» 2 половини ХХ ст.; підготовки до семінарських занять із застосуванням інноваційних освітніх та інформаційних технологій; визначення образної цілісності та збереження прийомів композиторського письма у обробках народних пісень композиторами та хормейстерами – керівниками хорових колективів на прикладі аналізу відомого та нового музичного матеріалу; здійснення самостійної (домашньої) роботи із заданої теми, зокрема аналізу образної та стильової специфіки творчості композиторів, виконавського стилю та форм творчого виразу у виконавців-інструменталістів, співаків; виконання завдань поточних форм контролю: складання анотацій до вивчених джерел, музичних творів, конкурсів, конференцій, фестивалів за участю митців української діаспори, підготовки доповідей, рефератів.

Зміст дисципліни: Система: композитор — фольклор та її теоретичні засади. Музичний фольклор в композиторській творчості: історична послідовність та динаміка змін у творчому засвоєнні музичного фольклору. Використання композиторами музичного фольклору за часи романтизму, неокласицизму, у сучасному музичному житті. Музичний фольклор у творчості українських композиторів. Історично питомі засоби обробки фольклорного матеріалу на рівні культурної спадщини. Специфіка комерційного використання фольклору в межах «масової культури».

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ВБ 2.10. Сценічний рух

Мета: ознайомлення з основами сценічного руху, виховання відчуття та усвідомлення власного тіла.

Предмет: володіння власним тілом у умовах сценічного простору.

Завдання: створення еталону постави та ходи; створення мовно- та вокально-рухової координації; розвиток відчуття власного тіла; розвиток точності рухів; розвиток координації рухів.

Навчальні результати / досягнення: знати: основні засоби музичної виразності; основи сценічного руху; термінологію системи Станіславського. Вміти: контролювати своє м'язове напруження та знімати зайве напруження м'язів; орієнтуватися у часі та просторі сцени; координувати рухи ніг та рук; поєднувати мову або вокал з рухом.

Зміст дисципліни: засоби музичної виразності; елементи музичної мови; еталон постави та ходи; уміння орієнтуватися у часі та просторі сцени; координація рухів, м'язова свобода; побудова музичної мови, фразування; мовно-рухова координація; розвиток гнучкості та рухливості суглобів рук; абстрактні вправи для рук з образними назвами; ансамблевість в русі; вокально-рухова координація.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Теоретичні та історичні засади музичної діяльності

Мета: надати студентам комплекс знань, умінь та навичок у музичній галузі, сформувати освітні компетенції майбутніх фахівців у сфері музичного мистецтва.

Предмет: теоретичні та історичні засади музично-педагогічної, музично-виконавської та музично-дослідницької діяльності.

Завдання: формування цілісного уявлення про комплекс знань, необхідних для провадження подальшої музичної діяльності, а саме: принципів, закономірностей, методологічних засад та функцій музичної освіти, музичного виконавства та музично-дослідницької діяльності в їхній історичній еволюції.

Навчальні результати / досягнення: знати характер і вплив історико-культурних чинників на розвиток різних ланок музичної діяльності; систему сучасних процесів у музично-виконавській, музично-педагогічній та музично-теоретичній сферах, організацію музично-видавничої, музично-продюсерської, музично-критичної діяльності; систему сучасних процесів інформаційної діяльності з музичного мистецтва. Уміти: самостійно довести джерелознавчу та інформаційну цінність музичних та нотних видань; впроваджувати отримані теоретичні знання в практичній діяльності. Мати навички адекватно оцінювати з позиції знання історико-культурних процесів рівень сучасного музичного виконавства, музично-теоретичної та методологічної підготовки до провадження музичної діяльності в різних її проявах.

Зміст дисципліни: Теоретичні та історичні аспекти музично-виконавської діяльності. Основні етапи впровадження різних видів музичної діяльності. Головні критерії підготовки до наукової діяльності в сфері музикознавства. Музично-видавнича, музично-продюсерська та музично-критична сфери діяльності фахівця-музиканта в їхньому історичному розвитку.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ВБ 2.11. Історія костюму

Мета: вивчення процесу історичного розвитку костюму як важливої частини матеріальної культури і зразка декоративно-ужиткового мистецтва на найбільш типових зразках, які відбивають характерні стильові особливості епох, починаючи зі стародавніх часів до сучасності.

Предмет: процес історичного розвитку костюму.

Завдання: визначити теоретичні поняття історії костюма як науки; розглянути сутність предмету, його структуру та зв'язок з іншими науковими дисциплінами; отримати цілісну концепцію розвитку костюма як візуального знаку епохи; висвітлити основні художні стилі та їх відображення в костюмі; визначити костюм як зразок декоративно-ужиткового мистецтва; розкрити характерні риси театрального костюма у контексті побутового; виробити навички аналізу складових частин костюма різних народів у визначену епоху.

Навчальні результати / досягнення: знати: предмет та структуру історії костюму як науки; визначення базових термінів історії костюма; вплив естетичного ідеалу на формування костюма; характерні риси важливіших стилів у мистецтві; основні особливості костюма різних народів у певні періоди культурного розвитку. Уміти: самостійно та вільно орієнтуватися в предметі історії костюму; обґрунтовувати власну думку щодо дискусійних проблем історії костюму; визначати стильові особливості костюму; застосовувати знання про відображення в костюмі естетичного ідеалу, світоглядних позицій, традиції, рівня культурного розвитку, соціально-економічних умов життя та рівня науково-технічного розвитку тієї чи іншої країни у певний час історії. Мати навички: критичної оцінки сучасних досліджень історії костюму; обґрунтування власного предмету дослідження історії костюму; аналізу театрального костюма на сучасному етапі розвитку театрального мистецтва; застосування одержаних знань для максимально цілісного, глибокого розкриття ідей і образів вистави, а також створення власного творчого іміджу для кожного студента.

Зміст дисципліни: Вступ. Костюм Стародавнього Сходу (Стародавній Єгипет). Костюм античності (Стародавня Греція і Стародавній Рим). Костюм Візантії. Костюм раннього середньовіччя (V–XII ст.). Костюм епохи розвинутого Середньовіччя. Готичний стиль (XIII–XV ст.). Костюм Епохи Відродження (XVI ст.). Костюм бароко (XVII ст.). Костюм рококо (XVIII ст.). Костюм Західної Європи XIX ст. Костюм Західної Європи та Америки I половини XX ст. Костюм Західної Європи та Америки II половини XX ст. Український національний костюм. Костюм Русі X–XVII ст. Костюм Росії та України XVIII ст. Костюм Росії та України XIX – початку XX ст. Костюм Росії та України радянського періоду. Сучасний вітчизняний костюм.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Естрадна вокальна культура Слобожанщини

Мета: Ознайомлення студентів з історією естрадної вокальної культури Слобожанщини.

Предмет: Естрадна вокальна культура Слобожанщини в її еволюції.

Завдання: Охарактеризувати виконавську творчість відомих естрадних співаків Слобожанського регіону: К. Шульженко, Ю. Богатіков, В. Мулержман, О. Дзюба, Н. Шестакова та ін. Визначити провідні жанри естрадно-вокальної культури Слобожанщини, розглянути творчу діяльність композиторів Слобожанського краю (І. Дунаєвський, М. Кармінський, М. Стецюн, В. Птушкін, І. Гайденко та ін.), які працювали в естрадно-вокальній сфері. Розкрити значення терміну “естрадно-вокальна культура”.

Навчальні результати / досягнення: знати: виконавську творчість відомих естрадних співаків Слобожанського регіону, історію розвитку естрадно-вокальної школи Слобожанщини, творчість композиторів М. Стецюна, М. Кармінського, В. Птушкіна, І. Гаїденка та ін.; виконавську діяльність харківських вокально-естрадних ансамблів; провідні жанри естрадно-вокальної культури Слобожанщини. Уміти: зарактеризувати творчо-виконавську діяльність естрадних співаків та вокально-інструментальних ансамблів Слобожанського краю; визначити стилі та жанри естрадно-вокальної культури даного регіону. Мати навички: аналізу творчості композиторів, співаків та ансамблів вокально-естрадного напрямку в контексті музичної культури Слобожанщини.

Зміст дисципліни: Історія формування та розвитку вокально-естрадної культури Слобожанщини. Провідні стилі та жанри сучасної естрадної вокальної культури Слобожанського регіону. Особистості композиторів Слобожанщини, які працювали і працюють в сфері вокально-естрадної музики. Відомі естрадні співаки Слобожанщини. Відомі вокально-інструментальні ансамблі Слобожанщини.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

ВБ 2.12. Сучасні музичні технології

Мета: формування професійного світогляду висококласного фахівця, заснованого на оволодінні сучасними систематизованими науково-теоретичними знаннями та вмінні застосовувати їх у своїй практичній професійній діяльності.

Предмет: Специфіка використання сучасних музичних технологій у практичній репетиційній, концертній і творчо-студійній діяльності.

Завдання: надати студентам систематичні знання в галузі сучасних музичних концертних і студійних технологій; виробити в студентів навички оптимального та ефективного використання можливостей новітніх музичних технологій; навчити студентів комплексному аналітичному мисленню; ознайомити студентів з основами шоу-бізнесу (основи продюсування та створення власного музичного бізнесу); надати студентам знання з курсу звукорежисерської майстерності; прищеплення навичок роботи зі складним професійним музичним обладнанням, комп'ютерною технікою та програмним забезпеченням; виховувати професійне критичне ставлення та художній смак.

Навчальні результати / досягнення: знати предмет та метод, понятійний апарат та концептуальні підходи; основні етапи розвитку та напрямки сучасного шоу-бізнесу; професійне обладнання, яке застосовується у студійній та концертній діяльності; основні принципи продюсування; основні методики та принципи роботи в студії; основи фізики звуку. Вміти: аналізувати, порівнювати, узагальнювати сучасні проблеми шоу-бізнесу; застосовувати надбання сучасних музичних технологій у власній професійній діяльності; реалізовувати себе в шоу-бізнесі; за необхідністю створити власний музичний бізнес; самостійно поглиблювати знання з сучасних музичних технологій на основі роботи з різноманітною музично-технічною літературою; готувати реферати, наукові повідомлення,

доповіді і самостійно підбирати літературу до необхідних тем.

Зміст дисципліни: Сучасні концертні технології (концертне звукопідсилювальне обладнання; мікрофони, їхня класифікація, призначення, будова, технічні характеристики; мікшерні пульти, їх класифікація, призначення та будова; обробка звуку та професори ефектів). Сучасні студійні технології (студії звукозапису: їх класифікація, завдання, персонал студій, приміщення студій; методики професійного звукозапису; запис солістів та колективів, запис голосу, запис хору, запис інструментів естрадного оркестру, запис інструментів симфонічного оркестру, запис джазової музики, запис інструментів поп-групи). Обладнання сучасної студії звукозапису. Основи фізики звуку. Багатоканальні аудіоредактори. Віртуальні багатоканальні студії. Зведення та майстерінг. Аналіз фонограм, експертна оцінка якості фонограм. Звукові програми та їх конвертеризація, апаратні та програмні конвертери. Технологія просторового звучання. Форми та структура музичного бізнесу. Технології продюсування. Основні засади продюсерства. Вимоги до продюсера. Функції продюсера. Інтелектуальна власність, інтелектуальне піратство, захист авторського контенту. Музичні технології радіо і телебачення. Музична реклама. Створення професійної студії: мета та завдання, бюджет професійної студії, приміщення, обладнання, програмне забезпечення. Створення домашньої студії: мета та завдання, приміщення, обладнання, програмне забезпечення. Використання мобільних рішень.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS.

Психологія сприйняття естрадної музики

Мета: опанування студентами психологічних знань, умінь та навичок здатності до диференційованого сприймання музичних творів.

Предмет: психологічні особливості сприйняття естрадної музики.

Завдання: ознайомити студентів із теоретико-методологічними засадами психології сприйняття естрадної музики; забезпечити опанування методами та прийомами формування психологічної культури майбутніх музикантів-педагогів; сформувані у майбутніх педагогів-музикантів практичні вміння та навички з психології сприйняття естрадної музики та музичної психології.

Навчальні результати / досягнення: знання особливостей професійної діяльності в галузі музичного мистецтва, освіти та культури; основних напрямків досліджень у галузі музичної психології; фізіологічних та музично-психологічних особливостей людини, базових музично-психологічних понять, закономірностей та принципів музичного розвитку, теоретичних основ естрадного мистецтва та особливостей національних традицій; вміння: самостійно та вільно орієнтуватися в теоретико-методологічних засадах психології сприйняття естрадної музики на основі базових знань музичного мистецтва, використовувати дослідницький інструментарій методологічного апарату музичної психології вільно оперуючи основними категоріями мистецтвознавства, здійснювати музично-психологічну діагностику з подальшим прогнозуванням та проектуванням ситуації музичної діяльності, обґрунтовувати власну думку щодо дискусійних проблем інтерпретації художнього твору в контексті психотренінгу, організувати та здійснювати музично-психологічний експеримент та оцінювати його результати.

Зміст дисципліни: Психологія сприйняття естрадної музики як напрямок музичної психології. Психологія музичного сприйняття та переживання. Психологія музичних здібностей та музичного виховання. Психологія музичної творчості. Пізнавальні процеси в музичному мистецтві. Сприйняття та пам'ять, як складові пізнавального процесу в естрадному мистецтві. Процес пізнання в музичному мистецтві через мислення та уяву.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 105 годин / 3,5 кредити ECTS

Керівник проектної групи:
заслужена артистка України,
доцент

Л. В. Кудрич

Члени проектної групи:
заслужена артистка України,
доцент

Л. О. Красовська

**кандидат мистецтвознавства,
старший викладач**

С. Б. Манько